NĂM THỨ MƯỜI LĂM — SỐ THỨ 3065 MỖI SỐ 0$03 NGÀY CHỦ-NHẬT 5 JUIN 1927

Trung Bắc Tân Văn

中北新聞

MỖI NGÀY RA MỘT SỐ

GIÁ MUA BÁO

	1 năm	6 tháng	3 tháng	1 tháng
Bắc-kỳ Trung-kỳ, Ai-lao	8$00	4$00	2$00	1$00
Nam-kỳ Pháp-quốc và các Thuộc-địa Pháp	9 00	4.80	2.50	[illegible]
Ngoại-quốc	14.00	7.00	3.50	[illegible]
Các làng và các công-sở	10 00	5.00	2.50	[illegible]

Mua báo cứ kể từ ngày 1er hoặc ngày 16 mỗi tháng.
Các ngài mua báo xin gửi trả cho tiền trước.

Toutes les lettres destinées à la rédaction doivent être adressées au directeur
68, Rue Jules Ferry, Hanoi

Fondateur: F. H. SCHNEIDER
Directeur: NGUYỄN-VĂN-VĨNH
Rédacteur en chef: PHẠM-HUY-LỤC
Administrateur gérant: NGUYỄN-V-LUẬN

Adresse télégraphique:
TRUNGBẮCTÂNVĂN HANOI
Téléphone n° 180

PUBLICITÉ
Tarifs spéciaux suivant catégories d'entreprises ou de produits.
Prix moyens, dernière page:
Une seule insertion...... 0$30 le c/m
Contrat annuel [illegible]
Par centimètre et par insertion. 0$18 le c/m
Annonces judiciaires et légales. 1$50 le c/m
Petites annonces classées. 0$20 la ligne

DÉPOT LÉGAL INDOCHINE N° 8653

Cái tư-tưởng của người mình đối với việc học

II

Nhưng xét cho kỹ ra, thì phép học bây giờ, về đường mở mang trí thức, rèn đúc tài năng cho người ta, thật có nhiều phần ích lợi, chớ không phải cái lối phù hư vô dụng như phép học của ta xưa. Thế mà cái tư-tưởng của người ta đối với việc học, dễ thường cũng không thay đổi được chút nào, cũng vẫn là học để thi, thi để đỗ, đỗ để làm chức nọ chức kia! Ngày xưa thì ông cử ông nghè, bây giờ thì ông tham ông đốc, chỉ so kè hơn thiệt về chuyện ngày giờ lâu chóng, lương bổng ít nhiều, người theo học mộng tưởng về việc học chỉ như thế, cha anh trông mong vào con em cũng chỉ như thế, ngoài cái sự mau đỗ mau bổ, bám cao bổng nhiều, thì không có tư-tưởng gì khác nữa. Người xưa có nói: « Chí ở bậc trên, thì thành tựu được bậc giữa, chí ở bậc giữa, thì thành tựu chỉ đến bậc dưới ». Người theo học lập chí đã hèn thấp như thế, thì dẫu nghiệp học đã thành, có lĩnh được bằng nọ bằng kia rất cao rất khó đi nữa, sự học cũng chỉ là cái mối cầu lợi, cái mối cầu vinh, chỉ vụ ở sự vinh thân phì gia, chớ đối với đồng bào tổ-quốc, tưởng cũng không bổ ích chút nào cả.

Có người nói: « Người ta sống ở trên đời, ai cũng có gia-đình, thì trách-nhiệm ở gia-đình, ai cũng phải lo gánh vác, trên thì báo đáp cho cha mẹ, dưới thì giúp đỡ cho anh em họ hàng, gây dựng mối hạnh phúc cho gia-đình, khiến cho người thân thiết của mình đều được yên vui sung sướng, đó là tình thương của loài người, mà cũng là cái cảm tình tốt của người con hiếu, Vả lại, bởi thân mới đến sơ, trước nhà mà sau nước, đó là lẽ thường như thế, không lo báo đáp cho kẻ sinh-thành, thì còn thương yêu gì đến tổ-quốc; người ruột rà máu - mủ còn chẳng săn sóc đến, còn mong giúp đỡ gì cho anh em đồng bào. Còn những bậc anh-hùng hào-kiệt, chí-sĩ nhân nhân, bởi cái tấm nhiệt thành, cái lòng bác ái, cái chí khí siêu việt, cái tư-tưởng rộng xa, đem cái tính mệnh tài-sản của người mình, dâng cho đồng bào tổ quốc. Đó là bậc người bạt loại siêu quần, không mấy đời có, mà cũng không mấy nơi có, có thể nào trông mong vào hạng người trung thường giở xuống được đâu ».

Phải, đã đành rằng thế, lòng yêu nước cũng từ cái lòng yêu nhà mà suy ra, có là người con hiếu ở trong nhà, thì mới làm được người tôi trung ở trong nước, Nhưng bây giờ chân-lý đã phát minh, đã làm dân trong nước, thì phải có một phần trách nhiệm ở trong nước, phải làm hết cái nghĩa-vụ của mình đối với nước; vả lại, lối học bây giờ, cốt mở mang cái trí thức thông thường rèn đúc cho người ta lấy cái tài hữu dụng, chớ không phải cái lối học phù phiếm như xưa. Nước ta bây giờ sự tiến-hóa mới bắt đầu, cốt mong rằng người trong nước ai cũng biết có nước, để cùng nhau lo việc lợi ích chung, mà dẫn đường chỉ lối cho quốc-dân, lại cốt trông vào người có học-thức. Nếu người theo học bây giờ, cũng chỉ theo cái mục-đích hèn thấp, chỉ biết có thân mình, có nhà mình, chỉ nhờ sự học làm cái thang giàu sang vinh hiển, mà đối với dân với nước, vẫn cứ thờ ơ nhạt nhẽo như xưa, thì số người theo học dẫu nhiều, mà trong số người theo học, cũng lắm người thành tựu rất cao, mà hoặc người thì chỉ cầu ăn nói cho giỏi, giao thiệp cho rộng, luồn lỏi những nơi quyền quí, dùng sự học để cầu mối lợi riêng, hoặc người thì tự phụ mình học nhiều biết rộng, tinh thạo việc đời, ngồi đám đông người, thì trỏ giời vạch đất, múa mép hoa tay, nói hết chuyện năm châu bốn bể, có ý phô trương ở trước mặt công chúng, tỏ mình có học thức hơn người. Ôi! chí hướng như thế, hành động như thế, danh thì là tân học, mà thực không bổ ích gì cho dân cho nước, so với người theo lối học cũ, thật cũng không hơn kém gì là bao. Xưa ông Vương-tăng thi đỗ trạng-nguyên, có người nói: « Ông đỗ cao như thế, cả đời ăn mặc không hết ». Ông giả nhời rằng: « Tôi bình sinh chí không ở sự ấm no ». Lời nói ấy thật là một tấm gương sáng cho người theo học đời sau. Bây giờ phép học đổi mới, thì chí hướng của người theo học cũng phải đổi mới, sự học mới mong có kết quả hay, Không ai dám bảo rằng người theo học phải bỏ cả hạnh phúc của thân mình của nhà mình, để lo giúp việc cho đồng bào tổ-quốc, nhưng mà chí thú phải cho cao khiết, tư tưởng phải cho rộng xa, thì mới mong thành người hữu dụng. Người theo học lập chí phải như thế, người có con em theo học, cũng nên suy xét mà biểu thấu như thế, thì tiền-đồ của xã-hội Việt-Nam, số phận của dân-tộc Việt-Nam, mới có phần trông cậy được vậy.

H. T. B.

Vô-tuyến-điện

Ngày 2 juin 1927

Nước Pháp

Tuần lễ thuộc-địa

Nhân tuần lễ thuộc-địa ngày hôm nay ở vườn thuộc-địa Nogent sur Marne có đặt một buổi chợ phiên để giúp các công cuộc của người bản xứ.

Tại trường Sư-phạm Saint Cloud

MM. Painlevé, và Herriot đã giao quân-công thập tự cho trường sư phạm Saint Cloud.

Đảng xã hội

MM. Paul Faure và Severac, tổng thư ký đảng xã-hội thôi không từ-chức nữa.

Tại thứ dân nghị viện

Buổi sáng tại thứ-dân nghị-viện, M. Poincaré đọc một bài diễn-văn về cách quản lý việc độc quyền chế diêm; ông nói việc ấy là một việc thuần về tài-chánh, chứ không có cái tính cách chánh trị. Trong khi ngài trần thuyết, có xẩy ra một việc lôi thôi; ông tổng tiền thẩm ủy-viên là M. Chappedelaine có hỏi tại làm sao chánh-phủ không xướng cái vấn đề tín nhiệm, M. Poincaré tôn đáp: « Ấy vì nay cần phải giữ gìn cho tòa nội-các khỏi bị đổ ». Vì thế nên những quan thượng thư trong tòa nội-các không biểu đồng tình về bản dự án ấy để quyền cho ông Poincaré được tự do hành động về cái vấn đề này.

Hội quốc tế của các viên chức thương-thuyền

Hội quốc-tế của các viên chức trong ngạch thương thuyền họp cuộc đại hội nghị đã ưng thuận bản dự án về việc định một ngày làm việc tám giờ, và một tuần lễ làm việc bốn mươi tám giờ.

Nước Anh

Việc giao-tế với nước Ý

Tại hạ nghị-viện, M. Chamberlain tuyên bố rằng ngoài các giao ước đệ trình nghị-viện, thì hai nước Anh và Ý không ký với nhau bản giao ước nào khác,

Việc giao tế với nước Ai-cập

Về việc nước Ai-cập M. Chamberlain có tuyên-bố rằng ông cũng sẵn lòng lập tức điều đình với Ai-cập, nhưng ông phải dự phòng mọi việc, vì vậy ông đã cho ba chiếc thuyền đến hải phận Ai-cập.

Lỗ-mã-ni

Bệnh tình quốc-vương

Quốc-vương về dưỡng bệnh ở nhà quê bệnh tình đã khá hơn.

Nước Đức

Việc giao-tế với nước Nga

Các báo đăng tin rằng nước Nga đã cho nghị-viện đất Dantzig biết rằng nước ấy định dùng cửa bể Danzig để đem xuất nhập một số lớn hàng hóa trước kia vẫn xuất nhập ở các cửa bể Anh, vậy nước Nga khuyên nên mở mang thêm cửa bể Dantzig ra.

M. Tchitcherine sắp qua Berlin để về nước Nga sẽ hội kiến với M. Stresemann. Có tin rằng M. Tchitcherine sẽ xin vay thêm tiền dài hạn hơn mà có chánh-phủ Đức đảm bảo cho. Nghe đâu các nơi tài chánh không ưng việc ấy.

Việc tài-chánh

Tại ngân thị Berlin ngày hôm qua lại có việc khủng hoảng, các ngân đơn lại bị sụt giá.

Nước Nga

Việc giao-tế với nước Nga

Tại kỳ đại hội-đồng của hội-đồng các ông quốc-dân ủy viên, M. Rykov là chánh hội-đồng có tuyên bố rằng Anh Nga tuyệt giao tức là cái trưng-triệu chiến-tranh, và việc ấy lại làm cho tình trạng kinh-tế Âu-châu khó khăn hơn. Ông lại nói M. Baldwin mong rằng hai nước bắt việc giao-tế về đường chính-trị, mà giữ việc giao tế về đường kinh-tế, thì thực là một việc ảo tưởng.

Hoa-kỳ

Việc giao tế với Trung hoa

Nước Hoa-kỳ sẽ đặt bộ sứ thần ở Thượng-hải hay ở Thiên-tân chứ không để ở Bắc-kinh nữa.

A R I P.

Việc Trung-hoa

Ngày 30 Mai 1927

Quân quốc-dân chiếm được Từ-châu

Có tin rằng đạo quân do Lý-tôn-Nhân chỉ huy hồi 4 giờ sáng ngày 27 mai đã chiếm được Từ-châu. Trong khi hai quân đánh nhau, quân quốc-dân bắt được một viên tướng của Bắc-quân là Trình-quốc-Thụy. Hai bên số người chết và số người bị thương tới hơn 4.000 người.

Về phương diện đường Tân-phố, Bắc quân chịu kém hẳn không đủ sức để-kháng nữa. Trương-tác-Lâm hiện đã phái đại đội để phòng giữ Tế-nam, dự bị việc cố chết giữ lấy thành ấy.

Có lẽ vì quân Quốc-dân đã chiếm được Từ-châu, tình thế tỉnh Sơn-tây có phần nguy cấp, nên chính phủ Mỹ đã hạ lệnh cho hạm đội Mỹ ở Viễn-đông, dự bị việc chở 2500 lính [illegible] để phòng việc bảo hộ cho kiều dân.

Có tin rằng đàn bà con trẻ ngoại quốc đã bỏ Tế-nam đi ra Thanh đảo.

Tình hình Hồ-nam

Các tướng lĩnh tam quân đoàn hội nghị họp bình đàn đảng cộng sản. Có tin rằng quân Quốc-dân đã chiếm được Trường-sa, có nhiều viên thủ lĩnh đảng cộng sản bị giết chết.

Tình hình Vũ-hán

Có tin rằng chính-phủ Vũ-hán đã tình nguyện xin đuổi Borodine và các cố vấn Nga và một lòng cùng Tưởng hợp tác. Vì vậy hiện tại trong thành Vũ xương bao nhiêu những cờ và những biển có để những câu phản đối Tưởng-giới-Thạch đều xé bỏ cả, và lại có lệnh cấm chỉ tuyên truyền chủ nghĩa cộng sản.

(*Dịch báo Tàu*)

Mấy cách quảng cáo tài tình

Một bức thư khả nghi

Một nhà bách triệu phú Hoa-kỳ trứ danh mới đây có tiếp được một bức thư có mấy chữ sau này:

« *Chỉ còn mười ngày nữa* »

Mà ký tên: « *Tay đen* »

Ngày hôm sau lại tiếp được một bức thư nữa như sau này:

« *Chỉ còn chín ngày nữa* »

« *Tay đen* »

Trong mấy hôm luôn, ngày hôm nào cũng tiếp được một bức thư như thế, cứ mỗi hôm trong thư lại hạn rút đi một ngày.

Sau ông bách triệu phú lấy làm sợ và phải giao các thư ấy cho sở cảnh sát, vì đọc thấy chữ *tay đen*, có ý nghi rằng ai định hại mình chăng.

Lính cảnh sát phải giữ gìn nhà bách triệu phú, và mong cho đến ngày cuối cùng để rõ ra làm sao. Thiên hạ được tin ấy cũng kéo đến đứng đợi cửa nhà ông bách triệu phú để đợi xem sao. Cuối ngày thứ mười có một bức thư tới nơi, ông chánh cảnh sát cũng ở đấy, bèn cầm lấy mở ra một cách rất cẩn trọng, đọc xong ông bèn cười ồ lên. Thư rằng:

« *Ngày hôm nay là ngày cuối cùng*
« *Xin dùng xà phòng Mỗ thì tay không đen nữa* »

Té ra các bức thư khả nghi ấy làm cho ông bách triệu phú phải lo sợ, sở cảnh sát phải hết sức phòng bị, và công chúng náo nhiệt đến xem, chẳng qua là một cách quảng cáo cho thứ xà-phòng Mỗ vậy.

Lợi dụng một sự rủi ro

Tại Bucarest có hai bà đi chơi xe ô tô. Khi người tài xế định rẽ sang một phố kia, xe lại chạy ngay lên trên hè, đâm vào một cái cửa hàng lớn đánh đổ mấy đống hàng lổng chổng.

Khi thấy không ai bị hề gì cả, ai nấy yên tâm, hai bên mới điều đình với nhau. Người chủ sự gian hàng ấy đương nghĩ xem nên bắt đền bao nhiêu.

Trong khi ấy, thì công chúng kéo đến xem rất đông, nhiều người vào hiệu, và ngắm nghía xem tốn hại bao nhiêu. Người tài xế ấn ầm máy, và hai bà vẫn ngồi trên xe. Ông chủ hiệu xét ra chỉ có mấy tấm vải bị hư hỏng thôi, ông liền có một cái tư tưởng lạ. Ông bảo tôi không bắt bồi thường chi cả, nhưng xe ô tô phải để đấy một tháng, mỗi ngày cứ từ 17 đến 19 giờ hai bà và người tài xế phải đến ngồi trên xe như bây giờ.

Trong một tháng giời thiên hạ kéo đến xem rất đông, mà nhân đấy hiệu lại đắt hàng lắm. Chẳng biết ông chủ hiệu ấy khéo lợi dụng sự rủi ro hay ông lại định tâm làm sự rủi ro ấy để quảng cáo cho hiệu mình chăng.

Một cái đồng hồ để dành tiền

Một nhà ngân hàng Hoa-kỳ có tìm được một cách lạ để kiếm thêm khách gửi tiền. Mỗi người đến ký tiền ở nhà ngân hàng lần đầu, được tặng một cái đồng hồ treo. Người được đồng hồ tặng ai chẳng [illegible], đó là một cách quảng cáo cho nhà ngân hàng.

Nhưng nhà ngân hàng có bao giờ tặng không bao giờ, nên cái đồng hồ ấy không phải là đồng hồ thường.

Cứ hai mươi bốn giờ lại phải lên dây đồng hồ một lần, nhưng trước khi lên dây phải cho một đồng tiền vào một cái khe đục ở bên sườn đồng hồ, đồng tiền rơi vào làm cho máy chạy mới lên dây được đồng hồ.

Như vậy mỗi ngày người có đồng hồ, không định tâm để dành mà thành ra để dành được một đồng tiền. Tiền để dành hàng ngày ấy, tất sau đem ký ở nhà ngân-hàng. Đó cũng là một cái cách rất khéo bó buộc người hoang toàng phải để dành tiền vậy.

Cà vạt của ngài xấu thật!

Trong một cửa hàng ở Berlin bán quần áo cho đàn ông, có một cái gương khá lớn ai vào hàng cũng soi thấy bóng của mình. Chung quanh gương có một câu này:

« *Cái gương phải lắm. Cà vạt của ngài xấu thật* ».

Ấy chỉ có một câu thế, mà cũng rất công-hiệu cho việc quảng cáo.

Điện-tín Nam-kỳ

Saigon, ngày 3 Juin 1927

Một bữa tiệc tại phủ Thống đốc

Ngày 1er juin, quan Thống-đốc Nam-kỳ có đặt tiệc khoản đãi quan Thống-soái Claudel, và quan thủy-quân đô-đốc Soz. Quan Thống-đốc đọc diễn-văn chúc mừng có nói việc hai ngài tới Đông-dương, tỏ rõ lòng nước Pháp quyết chí theo đuổi công cuộc thực-dân ở đây trong sự trật-tự, hòa-bình.

A. R. I. P.

Lính cảnh sát đàn bà

Ở các thành lớn như Londres, Berlin, New York, và Washington có đàn bà làm cảnh sát đã lâu, nay thành Paris cũng muốn đặt một đội lính cảnh sát đàn-bà.

Mme Avril de Sainte Croix, là đại biểu của các hội quốc tế lớn tại hội Vạn-quốc, và thay quyền ban hội-đồng thứ năm của hội Vạn quốc, mới đây có đệ trình ông chánh hội đồng thành phố Paris một lá đơn xin đặt một đội cảnh sát đàn bà.

Bà có nói: Mấy nước đã đặt ra lính cảnh sát đàn bà, tôi thấy gây được nhiều kết quả.

Bà không xin đặt hẳn một ngạch lính cảnh sát đàn bà, nhưng cứ như ý bà thì lúc ban đầu có thể đặt một đội lính đàn bà để coi các vườn công, các nhà ga. Lính ấy chọn trong những người vợ góa của những chiến binh từ 30 đến 50 tuổi. Trước khi được bổ vào việc phải tập sự mấy tháng trong một trường riêng về đường bảo hộ đạo đức, hoặc tại một công cuộc xã-hội nào đấy. Lính ấy không bận quần áo đàn ông như ở Londres, nhưng bận quần áo đàn bà. Sẽ có một cái dấu hiệu giấu ở trong, để khi cần đến thì giở ra làm chứng.

Mme. de Sainte Croix nói: Có lính ấy lính lợi lắm, và phòng được nhiều [illegible]. Trong việc giữ gìn cho đàn bà con gái, hoặc đàn bà con gái bị ai có cái không được nhã nhặn thì một người lính đàn bà chỉ sẽ bảo một câu thì tiện lắm mà công hiệu biết bao.

Ban hội đồng thứ hai của thành phố Paris có cử M. Emile Massard soạn một bản tờ trình về việc ấy, thì ông cũng thuật lại các lẽ của Mme Avril de Sainte Croix, ông lại có đệ trình hội đồng một bản tờ trình của hội Vạn-quốc cũng tán dương việc ấy.

Mme de Sainte Croix xin rằng không những ở Paris, mà cả ở các thành phố lớn cũng đặt một đội lính đàn bà như thế nữa.

VIỆC HANOI

Nhân dịp lễ Pentecôte, nhà máy nghỉ không làm việc. Vậy số báo 3066 đến ngày thứ ba 7 Juin 1927 mới ấn-hành.

Thời-tiết
7 giờ 31 độ
15 giờ 35 độ

Giá thóc gạo:

Gạo hạng nhất, một tạ		12	70
nhì,	—	12	20
ba,	—	10	60
Thóc hạng nhất,	—	7	10
Bắp ngô	—	7	50

Giá bạc. Kể từ ngày 4 Juin 1927 giá bạc ở kho Nhà nước định là 12 f, 80

Thời giá quốc trái:
Ngày 31 Mai 1927

3 %.	hoàn dần		69	10
3 ½ %.	hoàn dần		93 f	00
4 %.	vĩnh viễn	1917	64	80
4 %.	»	1918	66	45
6 %.	»	1920	94	10
5 %.	hoàn dần	1920	87	50
4 %.		1925	96	45

Ngày 2 Juin 1927

3 %.	vĩnh-viễn	57 f. 75
5 %.	1915-1916	75 f 00

Tin tàu. — Tàu *Tonkin* đến ngày chủ-nhật 5 juin hồi 10 giờ sáng ở Haiphong sẽ chạy thẳng đi Hongkong. Các thư từ ở Hanoi sẽ mang xuống Haiphong ngày thứ bảy 4 juin chuyến xe lửa 20 giờ 7 phút.

Quan Thống-sứ Pasquier về Pháp. — Quan Thống-sứ Pasquier nguyên quyền Toàn-quyền đến tối thứ năm sau sẽ đi chuyến xe lửa đêm chạy Nghệ để qua đường bộ vào Saigòn đáp tàu về Pháp nghỉ. Nghe nói hết hạn nghỉ thì ngài nhận chức quản lý Đông-dương kinh-tế cục ở Paris thay M. Garnier.

Tại nha Học-chánh Đông dương — Quan cai-trị Cettroi tòng sự tại nha Học-chánh Đông-dương nghe nói sẽ đổi vào tòng sự tại sở Thương-chính.

Bãi lệ cấm gạo xuất cảng. — Ngày 2 juin quan quyền Thống-sứ Bắc kỳ đã thông tư cho các tỉnh hay rằng nghị-định cấm gạo xuất cảng trước thì kể từ ngày 21 mai này trở đi đã bãi đi.

Cứ theo như tin ở một vài vùng Hà-đông thì năm nay nghe chừng được mùa lắm.

Đổi lại một điều hình-luật Tây thi-hành đối với dân bản xứ. — Điều 61 trong bộ hình-luật Tây đã do chỉ-dụ ngày 31 décembre 1912 sửa đổi lại để thi hành đó với người bản xứ và những người Á-đông coi như người bản-xứ phải xử tại các tòa Tây an Đông-dương thì nay sửa đổi lại như sau này:

Điều 61. — Người nào biết kẻ gian hoặc làm sự phạm phép như là ăn cướp hoặc làm sự bạo-động trở ngại đến sự yên ổn của Nhà nước, sự hòa-bình của công chúng, hại đến thân thể hoặc tài sản của người ta mà cứ cho kẻ gian bạo ấy mượn chỗ để cư trú, hoặc tàng nặc, hoặc tụ hội, *hoặc phương kế gì để mà dung-thụ, mà giải thoát khỏi sự truy tố* thì đều cho là tòng phạm.»

Nguyên những dòng in chữ *italique* trên ấy trong bộ luật cũ không có mà nay mới thêm vào.

Thi bằng Sơ-học Pháp-Việt. — Đến sáng thứ ba 7 juin này sẽ có kỳ thi bằng Sơ-học Pháp-Việt (certificat d'études primaires franco-indigènes) ở Hanoi có ba hội đồng là trường Bảo-hộ, trường Thực-hành và trường Sinh-từ.

Cuộc phát phần thưởng. — Đến 11 Juin này, hồi 8 giờ sáng, tại nhà Hát tây sẽ làm lễ phát phần thưởng cho các học-trò các trường tiểu học tây nam, do M. Norès là chánh sở Kiểm-sát tài chính chủ tọa. Bài diễn-văn thưởng-lệ sẽ do M. Fautreau Vassel là giáo học trường Bảo-hộ đọc.

Việc Phạm-tất Đắc. — Đến ngày 8 juin này, tòa sẽ xử việc M. Phạm-tất Đắc là người làm ra quyển *Chiêu hồn nước*.

Người ta cần dùng thư-ký giỏi, người bán hàng ở gian hàng đồ đất và đồ bày trong nhà. Phải có giấy nhận thực tốt. Hỏi lại nhà báo. 7.043

Người ta cần ngay:

NGƯỜI HỌA ĐỒ GIỎI. — Đo ruộng, và giúp việc đo ruộng, thạo công việc họa đồ

(Đi đo, và làm ở nhà)

THỢ VẼ GIỎI. — Biết việc đo ruộng, tính toán và các công việc ở buồng giấy.

Viết thư, hay đến hỏi và đem giấy nhận-thực đến, ở Hải-phòng AGENCE COMMERCIALE INDOCHINOISE, 35, Bd Amiral Courbet, hay ở phòng giấy H. G. Woisthenrich, 151, Bd Bonnal.

Những người mới tập, và không có giấy má tốt, thì chớ đến. 7.041

PHÒNG-THĂM-BỆNH

CỦA QUAN

Y-khoa Bác-sĩ MAURICE LOUBET

Thượng thụ đệ ngũ đẳng Bắc-đẩu bội-tinh. Nguyên chuyên về ngoại-khoa tại bệnh-viện Tunis, Fez, Rabat, Casablanca Port-Saïd (Ai-cập) Huế.

Ngoại khoa, hộ-sinh, chữa mắt và các thứ bệnh hậu, bệnh giang mai

Giờ khám bệnh: Buổi sáng 7 giờ đến 9 giờ — chiều 16 — đến 19 —

KHÁM BỆNH: GIÁ 1 đồng một lần

XIN GIẤY LÀM CHỨNG: GIÁ 1$50

Phòng thăm bệnh tại ĐƯỜNG GIA-LONG [illegible]

giây nói số [illegible]

Bắc kỳ giáo giới tập ích hội. — Kính trình quí-hữu.

Kỳ Tiểu hội-đồng vừa rồi, ủy-viên hội chúng tôi đã định đến ngày chủ-nhật 19, tháng 6 năm 1927 đúng 2 giờ chiều, sẽ họp đại hội-đồng thường niên Hội ta tại trường Thực-hành, (école d'application) phố Jambert Hà-nội.

Những việc hội định bàn:

1· Tờ trình của ông hội-trưởng về các việc hội trong năm 1926-1917.

2· Tờ trình của ông thủ-quỹ về việc chi, thu của hội trong năm 1926 1927;

3 Xét những thư từ của các hội viên bàn về sự giao thiệp của giáo sư với các quan phủ, huyện và tổng lý.

4 Nghiên-cứu những điều thỉnh-cầu về việc lương bổng và tiền phụ cấp;

5 Lập một hội-đồng để kiểm soát quỹ hội.

6· Các việc linh tinh.

7· Bầu ủy-viên hội mới.

Mỗi năm mới có một kỳ đại hội-đồng để bàn việc công-ích của hội, vậy kính mời quý hữu thế nào cũng đến dự hội-đồng cho đông và *đúng giờ*, thì chúng tôi lấy làm hân hạnh lắm.

Nay kính đạt
Bắc-kỳ giáo giới tập ích hội
Hội-trưởng
Nguyễn-văn-Ngọc

Nhân công ở nhà quê trong vụ gặt. — Ở các vùng nhà quê không bao giờ trong vụ gặt mà công người làm thuê cao như bây giờ, nhất là thợ gặt có nơi phải trả đến 6 hào một ngày và cơm ba bữa. Nhân công của ta độ rầy hiếm là vì nhiều lẽ là một người sang bên Tân-đảo, vào Nam-kỳ; việc làm độ năm nay cũng lấy mất nhiều nhân công ở nhà quê. Sau nữa các làng đang mắc dịch tả hạ nhiều, không có vùng nào là không mắc. Cũng vì lẽ ấy mà độ này ở Hanoi hiếm người đi ở lắm.

Thi bằng Sơ-học Tây. — Trong danh sách các thí sinh trúng tuyển kỳ thi bằng Sơ-học Tây đăng ở số báo hôm kia, có tên cậu Lê-văn-[illegible], đăng lầm là Lê-văn-Thu, vậy nay cải-chính lại cho đúng.

Thưởng hàm. — Theo nghị định ngày 23 février 1927 thưởng phẩm hàm cho M. Đoàn-trọng-Toàn phó tổng Cổ-đa, huyện Nam-trực (Nam-định) và M. Nguyễn-văn-Bao, chánh-tổng Phù-lưu, huyện Thụy-nguyên (Kiến-an), về dịp xuân thứ năm nay, tới nay bãi đi.

M. Đoàn-trọng-Toản, phó tổng Cổ-đa, huyện Nam-trực (Nam-định), đã trúng mộ trường, hàm tòng cửu phẩm bá hộ, nay được thưởng chánh cửu phẩm văn giai (9.1), kể từ ngày 2 février 1927.

M. Nguyễn-văn-Bao, chánh tổng Phù-lưu, huyện Thụy-nguyên (Kiến-an) có bằng khóa-sinh và tuyển sinh nay được thưởng tòng cửu phẩm văn giai (9.2), kể từ ngày 2 février 1927.

TÂY: LE CHAMPION 13

Đang chiếu tại rạp Cinéma Palace Hanoi được nhiều khách xem, Tây Nam tối nào cũng đông — Vui suốt trò — Tiếng cười như pháo nổ,

TÀU: CHÂN-CHÂU THÁP

Chuyện tàu đang chiếu tại rạp Family Cinéma phố hàng Buồm, có giảm bớt giá các hạng vào xem.

MẶC TÂY

Quí khách muốn cho các cô, các cậu bé mặc tây, Xin mời quá-bộ lại hiệu DEMANGE HANOI xem qua. Hiệu ấy mới nhận được rất nhiều quần áo trẻ con, bằng tơ, đủ các mùi, kiểu đẹp, giá chỉ từ 2 đồng đến 3 đồng thôi.

NÊN CẨN THẬN!

Chớ nên dùng những thứ thuốc giả vờ công-hiệu, mà người ta thường cho ta mua, khi ta đến mua một lọ QUINTONINE Nhất định đừng lấy các thứ làm giả. nên đòi được thuốc QUINTONINE, chỉ có thuốc ấy là có thể chế được một lít rượu vang bổ, rất nhanh, rất ngon. Thuốc QUINTONINE dùng 1 ê thuốc EXTRAIT DE QUINQUINA rất tốt và rượu vang chế bằng thuốc ấy, là một thứ rượu bổ và khai vị. Giá tiền chỉ có 0 p. 60 một lọ.

Bán tại hiệu Bào-chế BLANC phố Paul Bert Hanoi.

TRUNG BẮC HỌC HIỆU

Hiệu-trưởng: PHẠM HUY-LỤC

22 Phố Nhà-thờ (Rue G. Lamblot) Máy-nói số 150

Dạy theo như chương-trình Nhà-nước nhưng chú trọng nhất về Pháp-văn, Quốc-văn và đức-dục. Trường học nhận cả nam nữ học-sinh. Các đơn xin học hay các thư-từ hỏi về thể-lệ học, xin gửi đến ông hiệu-trưởng, 22, rue Lamblot.

Phần thứ ba, quyển thứ 1 2 và 3 và quyển thứ 4,5 6 và 7 đã xuất bản rồi. — Xã-hội tiểu-thuyết của ông Victor Hugo, phần thứ ba, từ quyển thứ nhất đến quyển thứ bảy đóng làm hai quyển (Les Misérables de Victor Hugo 3ème Partie Livres 1, 2 3, 4 5, 6 et 7) đã xuất bản rồi. Quyển thứ 1, 2 và 3, dày 251 trang giá bán mỗi quyển 0$55 và quyển thứ 4, 5, 6 và 7, dày 29[illegible] trang giá bán mỗi quyển 0$65. Ở xa, tiền cước gửi mỗi quyển 0$[illegible]0, hoặc hai quyển gửi làm một gói 0$30, hoặc cả 11 quyển từ hồi đầu gửi làm một gói 1$00.

Dịch trâu bò. — Tại làng Cổ-loa, huyện Đông-anh, tỉnh Phúc-yên, nay có dịch trâu bò.

Trục xuất cảnh ngoại. — Người Khách ung-Mạnh, không có chỗ ở nhất định ở Đông-dương, nay bị trục ra khỏi địa hạt thuộc địa.

Mới về xe-đạp hiệu:

«DEPREZ», «DONGAN» VÀ «S.I.A.»

giá từ 35$ cho đến 52$

Đồ phụ-tùng xe-đạp cũng có bán. Giá rẻ, hàng tốt

Chỉ bóng làm dentelles đủ các số, bán hạ giá hơn mọi nơi.

Hỏi hiệu Đông-An, 134, Route Huế (Phố chợ Hôm), Hanoi. 7.016

CÁC NHÀ DÙNG ĐỒ ẢNH NÊN BIẾT

Vì hiệu bào chế Montès, 54 phố Paul Bert, Hanoi mua nhiều, và mua được rẻ, nên hiệu ấy lại có thể bán được các chất Hyposulfite de Soude, Bisulfite de Soude, Sulfite de Soude, Hydroquinone, và tất cả các thứ dùng vào nghề ảnh, theo giá rất rẻ.

Viết thư mà hỏi giá.

Mấy cái trộm. — Mme Bernier, giáo-học, nhà ở đường Carnot, số 30, trình rằng đêm hôm qua có kẻ trộm vào lấy mất 100 đồng ở trong túi bạc để trong tủ áo, ở buồng ngủ.

* * *

Hồi 8 giờ sáng hôm qua, Trịnh-đình Giao, làm nghề cầm máy ô-tô đưa chủ ra nhà giây thép. Khi chủ vào làm việc xe [illegible] đợi ở cổng. Đến hồi 10 giờ 30, người *chauffeur* ấy khát nước vào nhà gần đấy xin nước uống. Cách 5 phút ra thấy mất một cái áo alpaga trắng, trong túi có cái ví đựng 8 đồng và các giấy vặt. Đứa kẻ cắp lấy cái áo để trong xe và móc lấy ví và 8 đồng. Còn các giấy má thì ném cả xuống đường cái, gần chỗ xe đỗ.

* * *

M. Maffré y-khoa bác-sĩ, nhà ở số 58 phố hàng Vôi, trình rằng 8 giờ tối ngày 2 juin có treo áo trên mắc áo ở buồng, trong túi áo có 95 đồng. Đến sáng dậy thấy mất tiền.

CUỘC ĐÁNH SỐ GIÚP DÂN BỊ LỤT

chỉ bán vé đến ngày 15 Juin này thì thôi.

Tại bản-quán hãy còn bán vé.

Xin mua mau kẻo hết.

Quyển thứ mười ba

TRUYỆN

Ba người Ngự-lâm pháo-thủ

ĐÃ XUẤT BẢN RỒI

Giá: 0$05

MUỐN MUA: 1° Phiếu Quốc-Trái Đông-pháp trả giá rất cao.

2° Các thứ quốc trái khác cũng mua cả.

HOÀNG-XUÂN-LAN

53 bis, Henri d'Orléans, Hanoi.

CUỘC SỔ SỐ

lấy tiền giúp dân bị lụt xứ Bắc-kỳ

1 số, thứ nhất được:	100.000$00	= 100 000$00
5 số, mỗi số	20 000.00	= 100.000.00
10 số, mỗi số	5.000.00	= 50 000.00
100 số, mỗi số	1.000.00	= 100.000.00
1.500 số, mỗi số	100.00	= 150.000.00
Cộng		= 500.000.00

Mỗi vé giá là 1$00

NGÀY 1er JUILLET 1927 thì mở số tại Hanoi

Có bán vé tại bản-quán.

Xin mua mau mau, kẻo hết!!!

Ở xa gửi mua, *xin đính thêm tiền cước gửi vé lại*, tính như sau này:

Mua từ 1 vé đến 5 vé, tiền cước Recommandé: 0$20
Mua từ 1 vé đến 10 vé. — : 0.25
Mua từ 1 vé đến 20 vé. — : 0.30

ĐÃ XUẤT BẢN RỒI:

«NHỮNG KẺ KHỐN NẠN»

(LES MISÉRABLES)

Soạn giả: Victor Hugo

Dịch-giả: Nguyễn-văn-Vĩnh

VĂN PHÁP VÀ VĂN QUỐC-NGỮ ĐỐI NHAU

GIÁ BÁN: Phần thứ nhất, quyển thứ	*1,*	*mỗi quyển.*	0$50
— —	*2,*	—	0.45
— —	*3-4,*	—	0.85
— —	*5-6,*	—	0.45
— —	*7-8,*	—	0.65
Phần thứ hai, quyển thứ	*1,*	—	0.45
— —	*2-3,*	—	0.50
— —	*4-5-6,*	—	0.60
— —	*7-8,*	—	0.50
Phần thứ ba, quyển thứ	*1-2-3,*	—	0.55
— —	*4-5-6-7,*	—	0.65
Tiền cước gửi Recommandé, mỗi quyển			0.20
—	*cả 11 quyển gói làm một.*		1.00

Quyển thứ 3 và 4, phần thứ nhất đóng chập một.
— 5 và 6, — —
— 7 và 8, — —
— 2 và 3, phần thứ hai —
— 4-5 và 6, — —
— 7 và 8, — —
— 1-2 và 3, phần thứ ba —
— 4-5-6 và 7, — —

Mấy cái nạn ô tô. — Ngày hôm qua vào hồi 7 giờ sáng chiếc ô-tô số N 1278 của M. Verron cầm máy lấy khi đi ở đường Carnot lên đến bên cạnh trại hàng hoa đụng phải chiếc xe số 39 do Nguyễn-văn Danh kéo để cái xe ở ngang đường mấy người không can chi.

Hồi 9 giờ đêm hôm qua một cái ô-tô do một người chauffeur cầm máy đi qua phố hàng Đường đè phải một bà lão máu chảy đầm đìa. Có đội xếp tây đến cho xe bà lão ấy đến nhà thương ngay.

Chiều hôm 2 juin vào hồi 18 giờ một cái xe *auto* do một người đàn bà Tây cầm máy đi ở đường Hadong lên mạn *la-ga* đến ngã ba đè phải người đàn bà tên là Nguyễn-thị-Tý ngoài 30 tuổi. Vì xe đi nhanh quá, mãi không hãm lại được, nên người đàn bà bị kéo đi một quãng dài rồi xe mới đứng lại được. Lúc lôi người bị nạn ở trong gầm xe ra thì hãy còn thở được, vì thế chở ra nhà thương Hanoi thì gần, mà không hiểu làm sao lại đưa lên xe ô-tô đem về đường Hadong mà không cho người nhà và thân thuộc đi theo. Không biết rồi người bị nạn đưa vào đâu, vậy tôi có mấy lời trình quý Báo, xin quý báo làm phúc để minh oan cho người khốn nạn ấy.

Nguyễn-văn-Khôi lai cảo.

Trượt ngã. — Ngày hôm qua vào hồi 8 giờ tối Nguyễn-thị-Sai ăn mày đi ở phố hàng Đường lúc bước ở trên thềm xuống đường cái bị trượt đập trán bị thương.

Số ăn mày vẫn còn nhiều. — Tưởng thành phố đặt ra nhà chứa hành khất ở Thái-hà-ấp thì không có ăn mày đi các phố nữa, thế mà số ăn mày đi dong đã thấy nhiều, tức như phố nhà thờ chẳng mấy ngày là không có.

CÓ 1$00 MAY RA LÀM GIÀU ĐƯỢC 100.000$00

(cuộc đánh số lấy tiền giúp dân bị lụt).

Tại bản-quán hãy còn bán vé.

Sữa BERNA

Là thứ sữa trẻ con ăn rất bổ.

CHỈ CÓ MỘT THỨ THÔI

Thuốc đau mắt vàng rất công-hiệu mà quý-khách đã hoan nghênh bấy nay thì ở trên lọ thuốc phải có biên rõ *« COLLYRE JAUNE selon la formule du Dr Casaux ».* —

Thuốc cũng vàng, giấy gián lọ cũng vàng mà giấy bọc cũng vàng, các quý khách nên đòi bằng được như thế thì mới khỏi nhầm.

Bán tại hiệu bào-chế:

CHASSAGNE

68, Rue Paul Bert, Hanoi

Cái hè sồng-sộc nó thì đến đây

Về mùa hè này, các Quí Bà Quí-Cô, muốn mặc mát, không gì bằng đến hiệu Nguyễn-Đắc, *ở số 89, phố hàng Khay (Paul Bert) Hanoi, mua các thứ hàng Saigon mới ra kỳ lâu vừa rồi, đủ các mùi rất đẹp, rất nhã, rất lịch-sự.* 7.031

TẠI NHÀ MÁY ĐÈN

Quạt máy hiệu MARELLI kiểu riêng, nhà Annam rất hợp dụng, cánh dài 1 thước.

7013 *Giá......* 1045 f.

Agents d'Annonces en Europe:

L. MAYENCE & Cie

DAVIGNON, BOURDET & Cie, Succrs

9, Rue Tronchet, PARIS

18, 21, 23, Ludgate Hill, LONDRES

Tin sau cùng

Việc Trung-hoa

Đông-kinh. — Việc đem viện binh Nhật đến Bắc-kinh và Thiên-tân hình như lại hoãn để xem việc bắc-quân và nam-quân đương đánh nhau kết cục ra thế nào.

Một cái nạn hỏa xa ở Pháp

Ở Moulins có xảy ra một cái nạn hỏa xa lớn, [illegible] người chết, [illegible] người bị thương.

Tân nội-các nước Lỗ

Chiều hôm qua, M. Averesco đã trình đơn từ chức. Quốc-vương nước Lỗ ưng nhận. A. R. I. P.

VIỆC BẮC-KỲ

NAM-ĐỊNH

Phát phần thưởng. — Đến 8 giờ sáng ngày chủ nhật 12 juin tức là 13 tháng năm ta này, trường Pháp-Việt Cầu-cổ sẽ làm lễ phát phần thưởng cho các nam nữ học-sinh trong hàng xã.

Chánh-hội, Phạm-văn-Luân.

Trường Cầu-cổ ở cách con đường vào Ninh-bình non *1 km*, ở cầu sắt Nọ-nước, đi bộ vào trường mất 15 phút. Trường này thuộc về tổng Ngô-xá, huyện Phong doanh Nam-định.

Xin hỏi Tứ-sơn Thư-quán 27 Hàng-đàn Nam-định.

SƠN-TÂY

Trong mùa dịch tả nên răn bớt cỗ bàn là rất phải. — Trong lúc dịch tả này nên răn người ta bớt cỗ bàn đi là phải lắm, vì ở chốn thôn quê, cách truyền bệnh mau chóng nhất là cỗ bàn. Nhưng nếu có răn dân thì các quan địa phương nên sức hoặc yết thị cho dân biết trước thì hơn, chứ đừng nhân thế mà để cho kẻ thừa hành quấy nhiễu người ta, tức như ở huyện Thạch-thất mấy hôm nay có mấy làng ta thấy rằng tổng lý và linh tráng vào tận các nhà có làm cỗ bàn về việc hiếu hỉ mà quấy người ta tiền chè lá và xôi pháo gì đó.

VIỆC TRUNG-KỲ

HUẾ

— **Những kỳ hạch ở Trung-kỳ** — Hiện nay ở các tỉnh trong xứ Trung-kỳ đã mở kỳ hạch như sau này.

I. — Hạch tốt nghiệp lớp Sư-phạm ở Huế, Qui-nhơn và Vinh, đã mở hôm 23 mai.

II. — Hạch bằng Sư-phạm các thầy giáo và các cô giáo trợ sai ở Huế đã mở hôm 13 tháng mai.

III. — Hạch bằng Tiểu-học Pháp ở Huế và ở Vinh đã mở hôm 27 mai.

IV. — Hạch Sơ-học Pháp-Việt ở Hà-tĩnh, Đồng-hới Quảng-ngãi và Qui-nhơn đã mở hôm 27 tháng mai.

Ở Vinh, Quảng-trị, Faifoo và Nha-trang đã mở hôm 2 Juin, ở Thanh-hóa, Huế, Tourane và Phan-thiết sẽ mở hôm 9 Juin,

V. — Hạch cấp học bổng cho học trò Pháp-Việt ở các tỉnh sẽ mở vào hôm 9 Juin.

Hội du-học bảo trợ xứ Trung-kỳ. — Danh sách các hàng tục hành hội-viên (tiếp theo) ông Phan-thanh-Kỳ, tri-huyện Hòa-vang, ông Trần-mậu-Hạt tham tá tòa Khâm, ông Hoàng-Lợi, quang lộc tự-khanh, ông Phạm-Quí lãnh binh, ông Đỗ-Phong chủ nhà in, ông Trần-mạnh-Đàn, tri-huyện Tuyên-hóa, ông Đoàn-văn-Giáo lãnh binh, ông Lê-văn Miến tế tửu trường quốc tử giám, ông Ng-đình-Đôn lãnh binh, ông Trần-đình-Giản lại-mục huyện Phong-điền, ông Hoàng-Cầm, cửu phẩm ông Nguyễn-Xeng, ông Hồ-Bạt, ông Võ-Thở, Hương-bộ, ông Hồ-Tốn, hương mục, ông Lê-Hội, ông Lê-Chơn, ông Hồ-Hoành, ông Ưng Hoát, y-sỹ, ông Phạm-thế-Năng đô-thống ông Hồ-Ngạo, kinh-lịch, ông Hồ-đắc-Ý, hậu bổ, ông Hoàng-trọng-Huy, ông Đặng-Uyển, thông lại, ông Võ-văn-anh, tham tá lục lộ, ông Phan-huy-Thạnh ông Bùi xuân-Cảnh ông Nguyễn-Lực, ông Nguyễn-Phu, phó-tổng, ông Trần Bồn, ông Hà-Vịnh hội-viên hàng huyện, ông Cao-Viên, phó tổng ông Nguyễn hữu-Đơn, xuất đội hồi hưu, ông Nguyễn-Thi, cựu lý trưởng, ông Ưng-Đàm chưởng vệ hưu trí, ông Võ đăng-Bồn, lãnh binh, ông Trương Thành, thông phán, ông Phạm Loan kinh-lịch, ông Võ-văn-Công bát phẩm, ông Nguyễn-hữu-Văn, lại mục ông Đoàn-Thu, lệ-mục, ông Vương-Minh thông lại, ông Trần-v-Viện thông lại, ông Trần-hữu-Hợp, ông Nguyễn-văn-[illegible] thông lại, ông Phạm-v.-Quảng, Tham-tá công-chánh ông Trần-bá-Vinh nghị-viên nhân-dân đại biểu, ông Ng.-đình-Trí tham tá công chánh, ông Lê-văn-Minh, buôn bán, ông Lê-v.-Tân buôn bán, ông Lương-tài-[illegible] [illegible], ông Ng.-xuân-Tự phó tổng, ông Lê-văn-Tăng tá tài, ông Lê-quý Phấn, y phó, ông Phạm-v.-Giáo y phó, ông Đặng-trâm-Oanh, y phó, ông Trần-[illegible] y phó, ông Ng.-Lộ, ông Ng.-chí-[illegible], ông Ng.-khắc-Hoàn, ông Nguyễn-văn [illegible]

(Xem trang thứ ba cột thứ ba)

Les misérables

DE VICTOR HUGO

(Suite)

— Si vous sortez, repartit M. Leblanc, mettez ce pardessus. Il fait vraiment très froid.

Jondrette ne se le fit pas dire deux fois. Il endossa vivement la redingote brune.

Et ils sortirent tous les trois, Jondrette précédant les deux étrangers.

X

Tarif des cabriolets de règle : deux francs l'heure

Marius n'avait rien perdu de toute cette scène, et dourtant en réalité il n'en avait rien vu. Ses yeux étaient restés fixés sur la jeune fille, son cœur l'avait pour ainsi dire saisie et enveloppée tou entière dès son premier pas dans le galetas. Pendant tout le temps qu'elle avait été là, il avait vécu de cette vie de l'extase qui suspend les perceptions matérielles et précipite toute l'âme sur un seul point. Il contemplait, non pas cette fille, mais cette lumière qui avait une pelisse de satin et un chapeau de velours. L'étoile Sirius fût entrée dans la chambre qu'il n'eût pas été plus ébloui.

Tandis que la jeune fille ouvrait le paquet, dépliait les hardes et les couvertures, questionnait la mère malade avec bonté et la petite blessée avec attendrissement, il épiait tous ses mouvements, il tâchait d'écouter, ses paroles. Il connaissait ses yeux, son front, sa beauté, sa taille, sa démarche, il ne connaissait pas le son de sa voix. Il avait cru en saisir quelques mots une fois au Luxembourg, mais il n'en était pas absolument sûr. Il eût donné dix ans de sa vie pour l'entendre, pour pouvoir emporter dans son âme un peu de cette musique. Mais tout se perdait dans les étalages lamentables et les éclats de trompette de Jondrette. Cela mêlait une vraie colère au ravissement de Marius. Il la couvait des yeux. Il ne pouvait s'imaginer que ce fût vraiment cette créature divine qu'il apercevait au milieu de ces êtres immondes dans ce taudis monstrueux. Il lui semblait voir un colibri parmi des crapauds.

Quand elle sortit, il n'eut qu'une pensée, la suivre, s'attacher à sa trace, ne la quitter que sachant où elle demeurait, ne pas la reperdre au moins après l'avoir si miraculeusement retrouvée ! Il sauta à bas de la commode et prit son chapeau. Comme il mettait la main au pêne de la serrure et allait sortir, une réflexion l'arrêta. Le corridor était long, l'escalier roide, le Jondrette bavard, M. Leblanc n'était sans doute pas encore remonté en voiture ; si ; en se retournant dans le corridor, ou dans l'escalier, ou sur le seuil, il l'apercevait lui Marius dans cette maison, évidemment il s'alarmerait et trouverait moyen de lui échapper de nouveau, et ce serait encore une fois fini. Que faire ? Attendre un peu ? mais pendant cette attente, la voiture pouvait partir. Marius était perplexe. Enfin il se risqua, et sortit de sa chambre.

Il n'y avait plus personne dans le corridor. Il courut à l'escalier Il n'y avait personne dans l'escalier. Il descendit en hâte, et il arriva sur le boulevard à temps pour voir un fiacre tourner le coin de la rue du Pitit Banquier et rentrer dans Paris.

Marius se précipita dans cette direction. Parvenu à l'angle du boulevard, il revit le fiacre qui descendait rapidement la rue Mouffetard ; le fiacre était déjà très loin, aucun moyen de le rejoindre ; quoi ? courir après ? impossible ; et d'ailleurs de la voiture on remarquerait certainement un individu courant à toutes jambes à la poursuite du fiacre, et le père le reconnaîtrait. En ce moment, hasard inouï et merveilleux, Marius aperçut un cabriolet de régie qui passait à vide sur le boulevard. Il n'y avait qu'un parti à prendre, monter dans ce cabriolet, et suivre le fiacre. Cela était sûr, efficace et sans danger.

Marius fit signe au cocher d'arrêter, et lui cria :

— A l'heure !

Marius était sans cravate, il avait son vieil habit de travail auquel des boutons manquaient, sa chemise était déchirée à l'un des plis de la poitrine.

Le cocher s'arrêta, cligna de l'œil et étendit vers Marius sa main gauche en frottant doucement son index avec son pouce.

— Quoi ? dit Marius.

— Payez d'avance, dit le cocher.

Marius se souvint qu'il n'avait sur lui que seize sous.

— Combien ? demanda-t-il.

— Quarante sous.

— Je payerai en revenant.

Le cocher, pour toute réponse, siffla l'air de La Palisse et fouetta son cheval.

(A suivre)

Những kẻ khốn-nạn

[illegible] của ông Victor Hugo

NGUYỄN-VĂN-VĨNH dịch

(Tiếp theo)

Ông Trăng-toát nói:

— Hễ ông ra ngoài thì nên khoác cái áo này vào. Trời thật lạnh lắm.

Jondrette không để phải nài đến hai câu, khoác ngay lấy cái áo *ô-đinh-gốt* mùi nâu vào mình.

Rồi thì ba người đi ra, *Jondrette* đi trước, hai người khách ra sau.

X

Giá xe lĩnh-trưng: Mỗi giờ hai phật-lăng.

Marius nhìn không sót một thí gì, mà tình thật thì ra không nom thấy gì hết. Số là hai con mắt đồ dồn cả lại mà nom có một cô thiếu-nữ, từ lúc mới thoạt nhìn thấy cô bước vào trong cái nhà thảm hại ấy, thì bao nhiêu tâm-thần trí-não của cậu đã thu cả lại vào một chỗ đó rồi. Trong cả cái thời-gian mà cô ở đó, thì cậu là ở trong một cơn mê-lạc chiêm-ngưỡng, bao nhiêu sự hoạt-động khác như nào hoãn lại ngừng lại, thu cả vào một chỗ mà thôi. Cậu đứng ngẩn ra mà ngắm, không phải ngắm người con-gái, mà là ngắm một áng hào-quang khoác cái áo-tơi đoạn, đội cái mũ nhung. Giả sử lúc ấy ngôi sao Thiên-lang tự dưng bay vào trong phòng, có lẽ cậu cũng không nom thấy khí sáng, không quáng mắt.

Trong khi cô mở cái gói ra, cô giở những quần-áo, chăn-mền, cô ân-cần mà hỏi-han người mẹ đau, đứa con bị dấu, thì cậu chỉ giương mắt mà nhìn cái dáng điệu cô chuyển-động, chỉ lắng tai mà cố nghe những lời cô thỏ-thẻ nói ra. Số là cậu đã từng biết hai con mắt cô, cái trán cô, cái dung-nhan cô, cái lưng-ong của cô, cái dáng đi của cô thế nào rồi, duy còn có cái tiếng vàng của cô thì cậu chưa từng được nghe cô lên giọng bao giờ. Một lần trong vườn Lục-xâm-bảo cậu đã tưởng chừng như nghe lóng được vài ba tiếng rồi, nhưng vẫn còn chưa dám chắc. Giả-sử cậu phải đoản-thọ mười năm để mà nghe tiếng cô nói, giả-sử phải chết đi mà được đem cái giai-âm ấy đi theo với linh-hồn xuống chín-suối, thì cậu cũng cam-tâm chịu đoản-thọ. Không ngờ cái tiếng lệnh-vỡ của thằng *Jondrette* nó kể-lể những gì làm cho lấp mất cả tiếng cô, chẳng nghe được lấy một lời nào. Làm cho trong cơn mê-lạc có trộn lẫn chút tình căm-giận. Cậu đành phải lấy mắt mà úp mà bọc lấy người. Lúc ấy cậu không có thể tin được rằng chính con-người cậu nom thấy ở giữa đám những quân phi-nhân-loại ở trong cái hang-hầm ghê tởm đó, lại là cái vị thiên-tiên mà mình mong-tưởng bấy lâu. Nàng vào trong cái nhà ấy, thật là con chim phong-tước đậu vào giữa đàn cóc-nhái.

Khi cô đi ra, cậu chỉ nghĩ một điều: theo cho được, tìm cho thấy vết thấy tăm, khi nào biết đích nơi nàng ở, bấy giờ mới chịu buông ra, chứ mà đã được tình-cờ cho tái-ngộ, thì không chịu để cho lạc mất tăm-hơi lần nữa. Cậu từ trên trốc tủ nhảy xuống, lấy mũ đội vào. Đến lúc thò tay vặn cửa toan mở cửa đi ra, thì sực nghĩ một câu ngừng lại. Cái lối đi thì dài, cái thang thì dốc, thằng *Jondrette* thì hay bép-xép, ông Trăng-toát chắc rằng chưa kịp lên xe. Bằng ta đi ra theo ngay bây giờ, ngộ ông còn trong lối đi, hoặc đương xuống thang, hoặc còn ở thềm nhà mà quay cổ lại, nom thấy ta trong cái nhà này thì quyết hẳn là ông sinh tình nghi-ngại, cơn rửa thì hẳn là ông lại kiếm phương tránh mặt ta phen nữa, không còn làm sao mà kiếm cho ra. Biết tính làm sao bây giờ? Hay là chờ một chút? Nhưng trong khi ta chờ, cỗ-xe đi mất thì sao? Cậu tần-ngần một lát, rồi thì đánh bạo, liều bước theo ra.

Ra đến lối đi thì không còn ai nữa. Cậu chạy ra cầu thang, thì trên thang cũng không còn ai nữa. Cậu vội vàng bước xuống, ra đến ngoài đường thì vừa còn kịp nom thấy cỗ-xe rẽ sang con đường *Petit-Banquier* để về *Ba-lê* thành-nội.

Marius vội-vàng chạy theo. Đến chỗ rẽ thì cậu thấy cỗ xe đương xuống dốc con đường *Mouffetard* nhanh lắm; cỗ xe khi ấy đã đi xa lắm, không có cách nào đuổi kịp. Làm thế nào bây giờ? Chạy mà đuổi theo ru? Không thể nào được. Vả nếu ta chạy theo thì người trên xe tất phải nom thấy, mà ông già đã nom thấy tất là nhận ra ta. Giữa lúc ấy, thật là tình-cờ dun-dủi lạ-lùng, *Marius* thấy một cỗ xe của sở lĩnh-trưng, đi không ngoài đường không có khách nào ngồi cả. Duy có một kế mà thôi, là nhảy lên cỗ xe ấy mà bảo nó chạy theo cỗ xe kia. Vừa chắc kịp, vừa được việc mà không có nguy-hiểm gì.

Marius giơ tay vẫy xe lại mà rằng:

— Đi giờ!

Lúc ấy cổ cậu không thắt cà-vạt, mình bận cái áo đuôi-tôm cũ-kĩ để ngồi làm việc trong nhà, áo thiếu cả cúc, áo sơ-mi thì rách một dọc trước ngực.

Tên đánh-xe dừng lại, hiếng mắt nhìn rồi giơ tay trái, lấy ngón tay trỏ và ngón tay cái mà vê-vê. *Marius* hỏi:

— Cái gì?

— Xin trả tiền trước.

Bấy giờ *Marius* nhớ rằng trong lưng còn có mười-sáu xu, bèn hỏi tên đánh-xe:

— Bao nhiêu?

— Bốn-mươi xu.

— Khi trở về tôi sẽ trả tiền.

Tên đánh xe không trả lời gì, chỉ hút còi miệng thổi bài *La Palisse*, rồi thì quất ngựa đi thẳng.

(Còn nữa)

Những hồi từ đầu, đã in thành mười một quyển, một bên chữ Pháp, một bên Quốc-văn, bán giá như sau này :

Phần thứ nhứt	*Quyển* I	*223 trang, bán*	0$50
	» II	*203* —	0 45
	» III *và* IV	*159* —	0 35
	» V *và* VI	*193* —	0 45
	» VII *và* VIII	*319* —	0 65
Phần thứ hai	*Quyển* I	*213 trang, bán*	0$48
	» II *và* III	*237* —	0 50
	» IV, V *và* VI	*275* —	0 6[illegible]
	» VII *và* VIII	*231* —	0 50
Phần thứ ba	*Quyển* I, II *và* III	*251 trang, bán*	0$55
	Quyển IV, V, VI *và* VII	*299* —	0 65

Ở xa tính thêm tiền cước, mỗi quyển . . . . 0$20

Cả mười một quyển gửi làm một gói, tiền cước 1 00

KHẢO VỀ Y-HỌC CỔ [illegible]

[illegible]

Bệnh háo

(Tiếp theo)

Tự háo phi háo

Tự háo phi háo nghĩa là cũng thở gấp như bệnh háo, mà không phải là ngoại cảm phát háo, nên cũng có gọi là thận háo.

Chứng này do thận khí hư tướng hỏa xung nghịch, nó làm cho người ta phải há mồm chọn mắt mà thở dốc ra (hở ra thì nhiều hút vào thì ít) vậy kíp nên tuấn bổ, để nạp khí qui nguyên, nếu theo phương pháp cấp trị kỳ tiêu, thì nguy lập tức, (cấp trị kỳ tiêu, là thanh hỏa hạ đàm).

Nếu đương khi hỏa cấp, tuấn bổ chưa được, thì hãy phải dùng ôn dược để khiếp hỏa đã, nghĩa là dùng tiểu mục độ năm sáu đồng cân tán mạt, chia làm ba bận, uống với nước gừng sắc thang, rồi sau sẽ liệu.

Phân biện đàm với hỏa

Họ Đối nói rằng: đàm thì đứng cái thở có tiếng đàm sò sè ngay. Hỏa thì bệnh có lúc tiến có lúc lui, mà ăn thì bớt thở, ăn xong lại thở gấp hơn, vì hỏa nấu trong con vị, đàm niêm trên sách mô, (màng mỡ) ăn thì hỏa dẹp đàm chụt xuống, cho nên bệnh tạm rãn, khi ăn xong, đồ ăn vào trong con vị càng thêm trợ hỏa, thì đàm lại ràn rất lên, mà thở gấp bội phần, lẽ đó thế tục không biết, cho làm vị hư, sẵn dụng phương tễ táo nhiệt điều trị, thế là lửa cháy lại đốt lần thêm, trách nào không hại.

Tiểu dẫn :

Xưa kia có người chứng bệnh như vậy, y sĩ cho là vị hư, chẩn trị không hiệu sau dùng bài đạo thủy hoàn, thì đi ngoài năm sáu lần rồi khỏi.

Phụ khảo

Liệu trị kinh nghiệm.

Phàm những người sau khi đại bệnh, trẻ con sau khi lên hoa, mà bệnh háo thở có tiếng sò sè trong cổ, như tiếng cưa xẻ, không thể nằm yên được, thốn mạch cường, xích mạch vô lực ông Phùng sơ Chiêm nhứt thiết dùng phương bát vị gia ngưu tất ngũ vị điều trị là khỏi cả.

Ông Lâu toàn Thiện trừa một người đàn bà tuổi hơn năm mươi, người vốn có đàm hỏa, chợt có một hôm phát xuyễn, đàm rãi rất nhiều, bồ hôi ra sành như dầu, mạch phù hồng, coi hình trạng rất nguy cấp, ông kíp dùng nhân sâm ba đồng mạch môn hai đồng, ngũ vị một đồng năm phân sắc thang cho uống là khỏi.

Sách cương mục chép rằng :

Có một người đàn ông tuổi ngoài năm mươi, bệnh thương hàn khái thấu, trong cổ có tiếng như người ngủ ngáy, y gia dùng bài độc sâm thang liệu trị uống thang trước thì trong cổ không nghe có tiếng như người ngáy nữa uống liền hai ba thang sau, thì khái thấu cũng bớt, cứ uống mãi như vậy, dần dần các chứng bệnh khỏi cả.

Sách bản thảo chép rằng :

Y gia trị bệnh hư xuyễn, dùng nhân sâm tán mạt rồi hòa lòng trắng trứng gà với nước lã làm thang uống thuốc mỗi bận uống một đồng cân, rất thần hiệu.

Sâm là một vị thuốc trị xuyễn rất thần hiệu, xem ngay như hai người cùng đi đường xa một người ngậm nhân sâm, một người không ngậm thì người không ngậm nhân sâm thở hồng hộc, mà người ngậm nhân sâm thì thở như thường, vậy mới biết trị bệnh xuyễn không gì bằng sâm.

Tham khảo

Xuyễn háo tử chứng.

Xuyễn mà mạch hoạt, chân tay ôn thì sống, mạch sáp chân tay lạnh thì chết.

Xuyễn nghịch mà thận nhiệt mạch sác không nằm được là bệnh chết.

Xuyễn cấp mà đổ bồ hôi ra xanh như dầu, tóc vót lên thì chết.

Xuyễn mà mắt đưa ngược miệng nói mê lầm nhầm thì chết.

Xuyễn mà tiết tả thì chết,

Phàm sau khi đại bệnh mà phát xuyễn thì chết.

Phương kinh nghiệm

Mạch đông thang

Phương này trị hỏa khí thượng nghịch,

Nhân sâm 4 lạng
Bán hạ 1 cân
Mạch môn 7 cân
Cam thảo 2 lạng
Cánh mễ 3 [illegible]
Đại táo 12 quả.

Ngũ vị thang

Xuyễn mà mạch phục sáo thì dùng phương này.

Ngũ vị 2 đồng
Nhân sâm 2 đồng 5 phân
Mạch môn 2 đồng 5 phân
Hạnh nhân 2 đồng 5 phân
Trần bì 2 đồng 5 phân
Gia sinh khương 3 nhát đại táo 3 quả.

Phương phát tán

Trị nhiệt uất phát xuyễn.

Trần bì, bán hạ, chỉ xác (sao) cát cánh, hoàng cầm (sao) tử tô, ma hoàng, hạnh nhân, cam thảo.

Nếu trời giời đi lạnh thì gia quế chi

Đông viên nhân sâm bình phế tán

Phương này trị khái ấu đàm xuyễn

Tang bì 1 đồng
Chi mẫu 7 phân
Trích thảo 5 phân
Địa cốt bì 5 phân
Nhân sâm 5 phân
Phục linh 4 phân
Thiên đông 4 phân
Thanh bì 3 phân
Trần bì 3 phân
Ngũ vị 30 hột

Nếu nóng lắm thì gia hoàng cầm tô diệp bán hạ, mỗi vị 5 phân.

Trị đàm háo phương

Thanh lâu qua 1 quả.
Bạch phàn 5 đồng

Lâu qua tán nát ra, rồi nghiền nhỏ bạch phàn cho lẫn vào, để trên phên gạch mới chỗ không có bóng nắng chiếu, cho tự nó khô, điều phục, rất thần hiệu.

Huyết một tán

Phương này trị sản hậu, huyết xung tâm phát xuyễn.

Chân huyết kiệt, một dược

Hai vị bằng nhau tán mạt, mỗi bận uống hai đồng tiền xúc, dùng đồng tiện hoặc rượu hâm sôi một rạo làm thang.

Lời dặn

Lúc mới sản cũng dùng thang này uống thì ác huyết tuần kinh hạ hành không xung nghịch mà sinh bệnh.

Sâm tô ẩm

Phương này trị sản hậu, huyết xung phế tạng, phát xuyễn mà mặt đỏ.

Nhân sâm 1 lạng tán mạt
Tô mộc 2 lạng

Sắc tô mộc lấy nước điều với bột nhân sâm mà uống [illegible] hiệu.

Định phế thang

Phương này trị suyễn thấu do khí nghịch.

Tử uyển, ngũ vị, hoàng bì, cam thảo, tô tử, hạnh nhân, tang bạch bì bán hạ, chỉ xác.

(Còn nữa) Phùng-[illegible]

Dư luận Nam-kỳ

Nước ta muốn giàu mạnh thì phải làm thế nào?

Đã hơn bốn nghìn năm dân ta vì ham cái bả vinh-hoa của các triều vua, trong nước chỉ có làm quan là sang trọng hơn nhứt, còn trăm nghề ngàn nghiệp khác đều cho là một nghề cả, nên mới nói: Sĩ, nông, công thương.

Cha bảo con, vợ bảo chồng, anh bảo em đi học để làm quan, mà cậu bé cắp sách đến trường cũng có cái mục đích ấy. Đến nỗi câu của miệng người thường nói: « Mỗi người An-nam đều là một ông quan ngầm ».

Thiệt là tả được cái tâm lý của người nước ta vậy.

Ôi! làm quan, làm quan, quan mà giữ được cái phẩm-cách trong giá trắng ngần, quan mà cai-trị dân được an-cư lạc nghiệp cũng sợ e còn chưa hết bổn phận thay huống kẻ là tham lam, nhũng nhiễu [illegible] dân [illegible] thì tội đến thế nào?

Bên châu Âu châu Mỹ mỗi khi có tuyển cử vị tổng-thống hay quan cai trị nào, cũng hết dân dị người thừa gà mới chịu ra ứng cử, vì họ nghĩ rằng: Thà làm công chả đến đâu, [illegible] chả xuống, ông chả thương-điếm còn hơn làm quan mà được điều gì ích lợi cho dân nhờ. Nói tóm lại là họ chuộng về thiệt nghiệp để làm giàu cho nước hơn hết, trách sao họ không phú cường.

Còn người nước mình thì làm sao? Người mình trái hẳn cái tánh của người Âu, Mỹ.

Khi trong nước có khuyết một vị quan nào, thì cả một đoàn chạy ngược chạy xuôi, vào luồn ra cúi, để lo cho được cái địa vị ấy, [illegible] với đồng bào, ăn hiếp với kẻ ngu phu, ngu phụ, đến hết ruộng sạch nhà họ cũng ưng.

Nói tóm lại người mình có cái óc [illegible] hư danh chớ ít chăm về nghề nghiệp.

Bởi thế cho nên việc canh nông, kỹ nghệ, thương mãi của nước ta sánh với những nước còn giã man thì hơn, chớ sánh với những nước văn-minh tiên tấn không bằng một mảy, vì bị bọn mày râu mắc làm quan, còn bọn lưng đen khổ cao và đàn bà làm gì cho phát đạt được.

Đến bây giờ vận hội đang mở mang, năm châu liền đất, các giống chọi nhau, ưu thắng liệt bại là cũng lẽ tự nhiên của trời đất, người mình mới tỉnh dậy trí khôn đã có, nhưng tiến không được bao nhiêu nay ta muốn cho nước ta giàu mạnh, có cơ sở vững bền, thì ta phải bỏ cái óc chuộng hư danh ấy đi, trước hết ta nên chỉnh đốn nghề nông [illegible] của ta [illegible], phải đắp đê dẫn thủy nhập điền, chớ nên đánh bạc với trời như trước nữa.

Và đất cát của ta không phải là không tốt, thật là trời hậu đãi ta lắm, chỉ vì ta không biết tìm cách bồi xới đó thôi. Tục ngữ tây có câu: « Mầy giúp mầy thì trời sẽ giúp cho » (aide-toi le ciel t'aidera).

Khi nào nông nghiệp có tấn bộ thì tự nhiên trăm nghề ngàn nghiệp khác mới có thể chấn hưng.

Nói về kỹ-nghệ.— Dân tộc ta là một giống người cũng thông minh, tay chơn cũng khéo léo lắm chớ, từ nghề nhỏ mọn như nghề đương-đát, vá may, cho đến nghề làm máy móc, như cái [illegible], làm máy tàu máy xe lửa v. v. cũng có thể đảm đương hết thảy, cớ gì ở dưới quyền bảo-hộ của nước Pháp đã [illegible] thế kỷ rồi, mà cái máy đồng hồ, [illegible] chụp ảnh v. v... tự mình vẫn chưa làm, cũng dùng của người.

Sự tấn bộ của ta mà đến phải chậm trễ như thế là tại thầy Đại-pháp không muốn dạy ta, hay tại Việt nam không chịu khó chăm học?

Đến đó xin để các bạn cao minh giải ổ. Hiện thời nước ta kỹ nghệ còn đương ít ỏi lắm cái gì của mình đã làm được thì cứ cố gắng mà làm cho hoàn lên, chớ thấy hàng bán chạy mà làm liều làm lĩnh, còn cái gì mình chưa có thì phải dùng đồ ngoại hóa, nhưng dùng phải bắt chước họ theo.

(Còn nữa) C. L. B.

AI LÀ NGƯỜI BẮC KỲ
CŨNG CẦN PHẢI BIẾT !

Một quyển sách có 3 đạo nghị-định của quan Thống-sứ Bắc-kỳ:

1° *Ngạch thuế-thân ở Bắc-kỳ sửa đổi lại.*

2° *Việc khẩn đất ở miền trung-du và thượng-du Bắc-kỳ.*

3° *Ngạch thuế điền-thổ sửa đổi lại.*

Mỗi quyển . . . . 0$15
Tiền cước thường . . 0 , 05
Tiền cước Recommandé thêm . . . . 0 , 10

Thư và mandat gởi cho :

M. LÊ-NGUYÊN-ÚC
61-63, Rue du Coton
HANOI

MỚI XUẤT BẢN :

SƠ-HỌC ĐỊA-DƯ

Đông-Pháp — Bắc-kỳ
Trung-kỳ — Nam-kỳ

Dùng trong các lớp Sơ-đẳng các trường Pháp-Việt và nhất là cho học-trò đi thi bằng Sơ-đẳng yếu-lược

PHẠM-HUY-LỤC Soạn

Có địa-đồ Đông-pháp toàn-thể và địa-đồ riêng từng xứ

Giá bán: 0$80 — Tiền cước: 0$20

Bán tại bản-quán và các hàng sách

TẬP DỊCH PHÁP-VĂN

Pensées de Napoléon (*Suite*)	**Tư-tưởng Nã-phá luân** (*Tiếp theo*)
...Je travaille toujours, je médite beaucoup... Si je parais toujours prêt à répondre à tout, à faire face à tout, c'est que, avant de rien entreprendre, j'ai longtemps médité, j'ai prévu ce qui pourrait arriver. Ce n'est pas un génie qui me révèle tout à coup, en secret, ce que j'ai à dire ou à faire dans une circontance inattendue pour les autres ; c'est ma réflexion, c'est la méditation. Je travaille toujours ; en dînant, au théâtre; la nuit, je me réveille pour travailler.	...Ta làm-lụng luôn, ta ngẫm-nghĩ luôn... Nếu lúc nào hình như ta cũng sẵn-sàng đối-đáp được hết thảy một việc, ứng biện được hết thảy mọi việc, là trước khi làm việc gì, ta đã ngẫm-nghĩ kỹ-càng, ta đã đoán trước cả những việc có thể sẩy đến. Những điều ta nói hay ta làm trong những lúc kẻ khác cho là bất kỳ, không phải là có vị thần thánh nào bỗng chốc xui-khiến ta cả chỉ là do sự tư-lự của ta, do sự ngẫm-nghĩ của ta mà ra thôi. Ta lo-nghĩ luôn, khi ăn cũng nghĩ, khi ngồi xem hát cũng nghĩ, đang đêm ta chồm thức dậy để làm việc.
Quand on connait, dit-on, le caractère d'un homme, on a la clef de sa conduite : c'est faux. Tel fait une mauvaise action qui est foncièrement honnête homme; tel fait une méchanceté sans être méchant. C'est que, presque jamais, il n'agit par l'acte naturel de son caractère, mais par une passion secrète du moment, réfugiée, cachée dans les derniers replis de son cœur. Autre erreur quand on dit que le visage est le miroir de l'âme Le vrai est que l'homme est très difficile à connaître, et que, pour ne pas se tromper il ne le faut juger que sur ses actions, et encore faudrait-il que ce fût sur celles du moment et seulement pour ce moment.	Người ta nói: hễ khi nào biết được tính-khí một người nào tức là mầm được cái thìa khóa ở trong tay về hạnh-kiểm của người ấy. Nói thế là lầm. Có người thật vốn là thiện mà làm một việc bất thiện, có người không phải là độc-ác mà làm điều ác. Là vì rằng thường nhiều khi người ta không theo cái tính khí thiên nhiên của mình mà hành-vi mọi việc, lại cứ theo cái lòng dục thầm-kín trong khoảnh-khắc, nó ẩn-nấp ở tận cái nếp cùng tột trong lâm can Lại một điều lầm nữa: người ta nói rằng nét mặt là cái gương phản-chiếu của linh hồn con người ta. Sự thực ra thì thật là khó biết được tâm tính con người ta lắm, và muốn xét người khỏi lầm thì phải dọ việc làm mà xét mới được, mà lại chỉ xét được những việc ngay lúc mới sẩy ra, và chỉ xét được ở lúc ấy mà thôi.
Les circonstances font les hommes.	Thời thế tạo anh hùng
Le cœur d'un homme d'Etat doit être dans sa tête.	Quả tim của một bậc chính-trị vĩ nhân phải ở trong đầu.
Les hommes supérieurs est impassible, on le blâme, on le loue, il va toujours.	Người quân-tử thì bao giờ cũng bất động tâm, người đời dù chê dù khen, cũng cứ việc mà tiến thủ.
Quand j'aurai appris qu'une nation peut vivre sans pain, alors je croirai que les Français peuvent vivre sans gloire.	Hễ bao giờ thiên-hạ có nước nào không cần phải cơm gạo cũng sống được, thì ta mới tin được rằng người Pháp có thể không cần đến danh dự cũng sống được
(à suivre) Napoléon	*Đông-Lĩnh*, DƯƠNG-PHƯỢNG-DỰC

Tự do diễn đàn

Mấy lời đáp lại ông Trần-ngọc-Ban

Tôi xin mượn mấy cột báo để tóm tắt bài «tổ-tôm cải lương, luyện tập quốc-ngữ», của tôi đã đăng mới rồi và đáp lại cái thịnh ý ông đã «xem đi xem lại» cùng bình-phẩm bài ấy, xin ông cứ chắc trước tôi sẽ bình tĩnh mà đàm luận để chất-vấn các độc-giả chư-tôn, không bao giờ dám tự đắc hay là dùng những tiếng bất tốn.

Trong bài của tôi về đoạn thứ nhất có phàn-nàn về sự cờ bạc — đến cả tổ-tôm mà các cụ ta cho là có cái vị phong nhã — đều xuất sứ những ngón gian-lận vì bợi đồng mà ra — Tôi xét bệnh đánh bạc là cái thông bệnh của toàn-thể quốc-dân, không thể lấy lời khuyên dỗ, mà mai luật-pháp mà trừ khử được. Vậy tôi có lập ra cách đánh tổ-tôm bằng những chữ cái (alphabet); lấy những quân bài có thể chắp ra những câu ca rao, tục ngữ, thơ cổ truyện Kiều, cung oán từ-thư hay là lời nói thường, miễn là có mạch lạc, nghĩa-lý tai thôi — Tôi thiển-nghĩ cái cách chơi như thế có thể giảm anh em mua vui được một lúc, kẻ xuống người lọn, đã không có hại như sự đánh bạc, còn luyện tập thêm được quốc-ngữ nữa.

Ông có ban khen cái đoạn văn ấy: «nghị-luận phải chăng» và các ý-kiến hứng thú cao thượng — Vậy ông Ngọc-Ban ơi! xin ông nhớ rằng ông đã công nhận cái cách đánh bài của tôi có điều khả thủ.

Ông có chê: «cách cấu-tạo đã lôi-thôi rắc-rối...» Cái trò chơi này — nếu ông đã nhận nó có hứng-thú cao-thượng — xin ông nghĩ đến câu: «nhất nhân tri đoản, nhị nhân tri trường» mà bày vẽ thế nào cho nó khỏi lôi-thôi, thực là cảm ơn ông lắm.

Ông lại chê: «lại đem ghép thành câu thơ ca, câu sáo ngữ kia là cái lối từ-chương hủ-bại, xưa kia người mình đã lạc-đường chính-đạo, làm cho nước Việt-Nam mình ngày nay phải điên-đứng gian-truân, chuệnh choạng thế này». Câu văn này ông viết chưa được rõ-ràng, không biết ý ông muốn nói người mình vì đã học cái lối từ-chương hủ bại nên gọi là lạc đường chính đạo chăng? Đi lạc chính đạo có phải nghĩa là đi nhầm vào tà đạo hay bất chính-đạo chăng? Ông thấy nước ta «gian-truân điên đứng» muốn đổ lỗi người mình (ý muốn nói gồm cả các cụ khi xưa) đã xa ngã vào tà-đạo hay bất chính-đạo vì đã học lối từ chương hủ-bại xưa kia! Ông Ngọc-Ban ơi! xin ông cứ tự do mà đổ lỗi cổ-nhân, còn về phần tôi, vạn vô nhất đắc, học lực đối với cổ nhân còn xa lắm lắm chưa dám chắc hẳn lời bàn của ông có được xác đáng chăng, các cổ-nhân có đi lạc đường chính-đạo chăng?

Ngoài bạn thân, trong con cháu, những khi bữa họ, đọc tục ngữ ca dao, ngâm truyện Kiều, cung-oán, ôn luận ngữ, bình thi giá lọt vào tai ông thì chê là «từ chương hủ bại» nhưng đối với các thức giả khác chắc cũng khoan dung cho ít nhiều, chưa đến nỗi ghé vào cái tội làm nước Việt-Nam «gian-truân điên-đứng».

Ông tiếp luôn: «ta lợi-dụng ngay cái giờ mà dịch các sách triết-học Âu Á giúp sự học-vấn bọn thiếu-niên tân tiến kia, há lại không hợp thời gấp mấy ư?» Cái giờ đó tức là cái giờ nhàn hứng. Cái lý-luận của ông rất cao, rất cao chắc không ai có thể cãi lại được. Cứ gì triết học, thưa ông, kinh-tế học, cách-trí khoa.... biết bao nhiêu khoa học cần phải phiên dịch ông có thể nói thêm được nữa nhưng mà cái vấn-đề dịch sách ta đợi dịp khác sẽ nói đến.

Tôi đã nói ở trong bài trước: có tu thì phải có du (nhà in nhầm chữ tu ra chữ tri) là người ta tu thân sửa nết, tận tụy với học-vấn công-vụ, dẫu ngay vào á thánh đại-hiền, cũng còn phải có lúc giải trí không có thể ngày đêm ép cái óc kia làm luôn việc được. Vậy ta cũng phải chơi bời một lúc chớ. Tôi thấy biết bao nhiêu người trong các lúc chơi bời đó mà mê man cờ bạc, nên bày ra trò chơi để tiêu-khiển trong một lúc. Ông muốn cấm những sự mua vui khoảnh khắc vô hại ấy bắt phải dịch triết học, tôi thiết tưởng cái óc đến liệt mất mà trách ông là người nghiêm-nghị quá. Không biết ông có đem thực-hành được cái chủ-nghĩa của ông không. Nếu ông ngủ bảy giờ đồng hồ, trừ hai bữa cơm, rửa mặt thay quần áo còn lúc nào cái óc cũng dịch triết học thì tôi dám lấy vệ sinh khoa mà can: chớ chớ, cái óc ông sẽ liệt trước, tứ chi ông sẽ liệt sau. Nếu ông tránh được bệnh liệt kia, sẽ phát ra chứng điên, bấy giờ mà tôi được gặp ông sẽ bảo ông là «cuồng sĩ».

Thôi, cái cuộc chơi nếu cho là vô ích nhưng cũng vô hại kia, ông cũng không công-kích kịch-liệt gì mà phải bàn lắm, tôi cũng chiều ý ông mà bàn đến cái chỗ nào bài văn ông. Tôi sẽ nói đến cái đoạn văn thứ hai của tôi vậy. Cái đoạn văn này chỉ có mấy dòng xin mượn phép ông lục đăng nguyên-văn, mới có thể tiếp chuyện ông lâu được:

«Viết đến những dấu / — \ ? tôi sực nhớ đến một ông đã bàn trong báo, nên bỏ những dấu trong phép viết quốc-ngữ mà thay bằng những chữ cái W Z F J vô dụng trong văn quốc-ngữ. Thí dụ như tiếng nhà nên viết Nhaz, của nên viết cuef [illegible]

Xem chữ các nước, không thấy chữ nước nào có dấu phiền phức như nước ta; đến như chữ Thổ trên đường ngược, tiếng cũng nặng nhẹ, lên xuống như tiếng ta, viết không đánh dấu cũng đọc ra vần. Nếu tôi muốn lời bàn của tôi có giá-trị mạo-nhận có quen ông Bác-sĩ Anh-cát-lợi nọ hay ông Bác-học Phổ-lỗ-sĩ kia phàn nàn về chữ quốc-âm nam lắm dấu trông hoa cả mắt, nhức cả đầu, tựa như một đàn sâu đương múa lộn trên tờ giấy. Không, tôi không được quen các ông ấy nhưng dám quyết chữ ta kém cái vẻ đẹp cho con mắt và rất bất tiện cho

1) Việc gọt chữ in
2) Việc xếp chữ in
3) Việc đánh máy chữ
4) Việc gửi điện tín
5) Việc hay lẫn dấu hay in dấu trông không rõ trong các sách...; v.v...»

(Còn nữa) Trần-ái-Hoà

NHỮNG LỜI RAO VẶT

(Les Petites Annonces classées du T. B. T. V.)

MỖI DÒNG CHỮ 0$10 MỘT LẦN

Bản-quán mở ra mục này, cốt để giúp các bạn đọc báo, cần mua bán đổi-chác thứ gì, thật rất dễ tìm mà giá đăng vào mục này lại rẻ tiền.

Giá tính cứ 0 p. 10 một dòng, các ngài chỉ mất độ 2, 3 hào cũng có thể đăng báo được. Không những thế lại còn tiện cho ngài nào cần mua bán thứ gì, cứ xem lời rao vặt, đã chia ra từng mục, thật tiện mọi đường.

Giá 0 p. 10 một dòng, là tính cho các ngài không mua báo lòng niên, còn ngài nào mua báo đồng-niên, khi nào muốn đăng vào mục rao hàng này, thì xin gửi cho bản-quán cái giấy cuốn-báo, bản-quán xin tính rút xuống 0 p. 08 một dòng

B. Q.

Nhà đất bán
[illegible]

Muốn bán một miếng đất linh 200 m2 ở Bạch-mai giá rất rẻ.

Muốn bán hai cái nhà gạch ở làng Bạch-mai. Một cái hai gian một lối đi, một cái một gian một lối đi. Hai cái nhà ấy cái nào cũng có hai lớp, bể, bếp và chuồng tiêu. Giá một cái 1.500$00 và một cái 800$00.

Hỏi tại số 68, phố hàng Trống, Hanoi, sáng từ 7 giờ đến 11 giờ, chiều từ 2 giờ đến 6 giờ. 5.742

Muốn bán một lô đất ở Khâm-thiên về dẫy cô-đầu. Hỏi tại hiệu Hoàng-long, phố hàng Gai, số 24, Hanoi. 7042

Đồn-điền, ruộng, trại
(Concession, rizières, propriétés rurales)

MUỐN BÁN:

Một cái trại tư, ở trong thành-phố Hà-đông, gần chợ, rất sầm-uất mát-mẻ; có một cái lâu-đài thật đẹp, một cái vườn hoa-quả tươi tốt, một khu ruộng nhỏ; rất xứng cho một nhà đại-phú Annam hay Khách. Mua cả hay mua từng lô cũng được. Hỏi ông Grenès, 3 Bd Jauréguiberry, Hanoi. 7028

Muốn mua
[illegible]

Muốn mua tủ gương đựng quần-áo tủ kính đựng sách vở, bàn giấy. Giá rẻ. Hỏi tại nhà-báo, 5.891

Sách vở
[illegible]

Muốn mua một pho tự-vị cũ «NOUVEAU LAROUSSE *Illustré*. Đủng 7 quyển một pho. Hỏi tại số 20, Phố Tiên-Tsin, Hanoi. 5.777

Muốn mua một «collection Đông-cổ tùng-báo.» Ai muốn bán hỏi tại nhà báo. 5.889

Lạc con
(Mục này đăng không lấy tiền)
(Enfants égarés)

Tôi có người em họ tên Phạm-văn-Hiền, 21 tuổi, làm nghề thợ đóng giầy tây, quán tại làng Chi-xá huyện Duy-tiên, tỉnh Hà-nam, hồi tháng một mới rồi có về qua chơi nhà tôi, đoạn nói rằng đi Haiphong tìm việc, sau không thấy giấy má gì về nữa. Hiện ông thân sinh ra hắn đã lao tâm khổ tứ cất công ra Haiphong tìm, rồi lên cả Phú-thọ, Việt-trì và Tuyên-quang cũng không thấy, khi ở Việt-trì về thì ngã ô-tô bị trọng thương hiện bây giờ lo phiền thành ốm, tính mệnh nguy cấp.

Nhờ ông bà nào biết em tôi làm ở đâu mách dùm tôi, tôi xin cảm ơn vạn bội. -- Hay là em ở đâu kíp viết giấy về để anh biết, kẻo để song thân mong đợi, mình già héo hắt. chưa biết sống chết ngày nào.

VŨ-TẤT-THẮNG
Secrétaire Caisses Locales de Retraites à Hanoi

7,035

Lặt vặt
(Divers)

Muốn đổi các thứ tem Đông-pháp lấy tem các nước. Ai có hỏi tại bản-quán 5.888

Âu Tây tư-tưởng

DỊCH-VĂN THƯ-XÃ
Bắc-kỳ thống-sứ đại-thần ROBIN đại-nhân sáng lập
E. VAYRAC và NG.-V.-VĨNH LÀM CHỦ NHIỆM

Khởi đầu xuất-bản «Truyện Ba người ngự-lâm pháo-thủ», in từng quyển nhỏ vừa bỏ túi, 72 trang có bìa, mỗi quyển có tóm các bài trước để ai mua quyển nào xem cũng biết đầu đuôi.

Mỗi quyển.......... 0$08

Hiện đã in ra được bốn quyển: một quyển tựa Dịch-văn thư xã, nguyên-văn của ông E. VAYRAC, NGUYỄN-VĂN-VĨNH *dịch, và ba quyển đầu «*NGỰ LÂM PHÁO THỦ*».*

Sau này mỗi tháng in ra hai quyển là ít. Quí khách các nơi xa có thể gửi mua sẵn quyển kịp rồi.

Ai gửi mua xin cứ viết thư và gửi tiền đến bản quán.

Trung Bắc kỳ Lâm-sản Công-ty

(RỪNG BẢO-ĐÀI, RỪNG PHỐ-VỊ, RỪNG HẠ-CƯƠNG)
Chính sở tại Hanoi, 63, Phố hàng Bông
ĐIỆN THOẠI SỐ 150

CỦI, THAN.

GỖ LIM XANH HẠ-CƯƠNG, tốt có tiếng, cả cây từ 7 tấc trở lên để làm cột nhà.

RỪNG, NỨA và các thứ lâm-sản nước Nam.

Có xưởng tại Đáp-cầu, Yên-viên, Đề-xá

Số 140

TÂY-DU

NGUYỄN-ĐỖ-MỤC dịch thuật

Tôn-hành-giả rỉ tai mà bảo rằng:

— Bệ-hạ chớ lo ngại! Để tôi xin cung thay cho bệ-hạ.

Tôn-hành-giả liền đến trước mặt, cất cao tiếng lên mà bảo loài yêu-quái rằng:

— Tâu bệ-hạ! Ông cụ già này (rõ *Ô kê quốc-vương*) vừa điếc lại vừa câm, nhưng lai-lịch những thế nào, tôi đây được biết rõ, để tôi xin cung thay.

Loài yêu-quái nói:

— Ừ, thế nhà-ngươi phải cung cho thật, nếu không thì sẽ có tội.

Tôn-hành-giả nói:

— Tâu bệ-hạ! Ông cụ già này vừa điếc vừa câm, nguyên người ở tây. Hồi năm năm về trước, trời làm đại-hạn, lúa-má khô-héo, nhân dân đói kém. Bấy giờ có một loài yêu quái tên gọi *Toàn chân* ở *Chung nam sơn* đến, biết phép hô-phong hoán vũ. Sau lại lập mưu lừa giết ông cụ này xuống một cái giếng tại trong vườn hoa, và hóa phép biến-hình chiếm lấy ngôi rồng trong ba năm nay. May sao ngày nay gặp tôi, tôi mới khởi tử hồi sinh cho, mà đưa về đây để phân-biện thật giả, khu trừ loài yêu quái vậy.

Loài yêu-quái đang ngự trên ngai rồng, nghe mấy câu nói ấy, ruột xót sùng-sục, mặt đỏ bừng-bừng, tức thì vùng dậy, rút lấy thanh bảo-kiếm của một viên Trấn-điện tướng-quân đang đeo, mà hóa phép cưỡi mây chạy trốn. *Sa tăng* thấy vậy, gầm thét như sấm

Chư bát giới cũng quát to lên mà oán trách *Tôn-hành-giả* rằng:

— Con *Thạch-hầu* kia, thật nóng-nảy quá! Chưa chi đã vội nói ra. Bây giờ nó cưỡi mây chạy trốn thì biết tìm đâu cho thấy!

Tôn-hành-giả cười mà bảo rằng:

— Các ngươi chớ làm huyên-náo! Bây giờ hãy gọi thái-tử ra lạy cha, hoàng-hậu ra lạy chồng, các quan văn võ triều-thần ra lạy vua. Mọi người trong nước đều nhận biết chủ-nhân cũ, rồi sau ta sẽ đi đuổi bắt loài yêu-quái.

Bọn *Sa tăng* vâng mệnh thi-hành. *Tôn-hành giả* dùng phép *cân đẩu-vân* nhảy lên trên mây, trừng mắt nhìn quanh bốn mặt thì thấy loài yêu-quái đang cầm dao chạy trốn, đi về phía phương bắc.

Tôn-hành-giả đuổi theo, rồi quát to lên mà bảo rằng:

— Loài yêu-quái kia! Mày định chạy trốn đi đâu? *Lão-tôn* đã đuổi theo đây!

Loài yêu quái ngảnh đầu nhìn lại, giơ thanh bảo kiếm, rồi quát to lên mà bảo rằng:

— *Tôn hành-giả* kia, thật hay gây sự! Ta chiếm ngôi vua của người khác, có tổn hại chi đến nhà-ngươi hay không mà nhà-ngươi phải can thiệp đến?

Tôn-hành giả khe khẽ cười mà rằng:

— Loài yêu-quái táo gan kia! Ta lại cho mày trở về ngự ngôi hoàng-đế, chớ có chạy trốn mà ta giáng cho một gậy sắt này, khó lòng bảo toàn được tính-mệnh.

Loài yêu-quái cầm thanh bảo-kiếm cùng *Tôn-hành-giả* giao-chiến. Giao-chiến được độ mấy hợp thì loài yêu quái biết sức không địch nổi, vội-vàng bỏ chạy, lại theo lối cũ tiến vào trong thành, đi thẳng đến trước sân rồng, chen lẫn với hàng các quan văn võ, rồi dùng phép biến hình hóa ra một ông *Tam tạng* nữa, cùng đứng tại đấy, không khác nhau chút nào.

Tôn-hành-giả đuổi tới nơi, giơ gậy toan đánh thì *Tam-tạng* (tức là loài yêu quái biến hình) nói:

— Đồ đệ ơi! Ta đây, sao đồ-đệ lại đánh!

Tôn hành-giả vội-vàng dừng tay quay lại toan đánh *Tam-tạng* đứng bên kia thì *Tam tạng* cũng nói:

— Đồ đệ ơi! Ta đây, sao đồ-đệ lại đánh!

Hai ông *Tam-tạng* cùng giống như nhau cả, không biết ông nào là *Tam-tạng* thật và ông nào là loài yêu-quái. *Tôn-hành-giả* gọi *Sa-tăng* và *Chư-bát-giới* mà hỏi rằng:

— Các ngươi có hiểu người nào là yêu-quái và người nào là sư phụ ta không?

Chư-bát giới nói:

— Sư-huynh đang cùng loài yêu-quái đánh nhau ở trên không. Chúng tôi vừa nháy mắt, đã trông thấy có hai sư phụ, nào biết ai giả ai thật bây giờ!

Tôn-hành-giả nghe nói, vội-vàng niệm câu thần-chú, gọi các thần *Hộ-pháp* đến mà bảo rằng:

— *Lão-tôn* đến đây khu trừ yêu-quái. Loài yêu-quái dùng phép biến hình hiện ra sư-phụ ta, bây giờ không làm thế nào mà phân-biệt được thật giả. Các ngươi sẽ lên đến mà mời sư phụ ta bước lên trên điện, để mặc cho ta đánh loài yêu quái kia.

Loài yêu quái biết phép «*Đằng-vân*», nghe trộm được mấy lời *Tôn-hành-giả* dặn các thần *Hộ pháp*, tức thì thăng-thình bước lên trên *Kim-loan bảo điện*. *Tam-tạng* còn đứng dưới thềm, *Tôn-hành-giả* không biết, vội-vàng giơ gậy lên đánh, may mà có các thần *Hộ pháp* xúm lại ngăn đỡ lấy đầu gậy, vậy nên mới không việc gì.

Các thần *Hộ pháp* nói với *Tôn-hành-giả* rằng:

— Loài yêu-quái nghe biết, đã bước lên trên điện rồi.

Tôn-hành-giả nhảy lên trên điện, loài yêu-quái lại chạy trở xuống, bíu lấy *Tam-tạng* rồi chạy vòng quanh ở trong đám đông người, thành ra lại lẫn-lộn, không sao phân-biệt được. *Tôn hành-giả* thấy vậy, ruột nóng như lửa. *Chư-bát-giới* cứ đứng cạnh mà nhe mồm cười.

Tôn-hành-giả hầm-hầm nổi giận mà mắng rằng:

— Thằng ngu-ngốc kia, còn vui cười về cái gì đó?

Chư-bát-giới lại cười mà đáp rằng:

— Sư-huynh cứ bảo tôi là ngu-ngốc, nhưng xét ra thì sư-huynh lại có phần ngu-ngốc hơn tôi. Sư-huynh đã không làm thế nào mà phân-biệt được ai là sư-phụ thì sao sư-huynh không cố chịu đau đầu một chút mà bảo sư-phụ ta niệm câu thần-chú như xưa. Khi ấy tôi cùng *Sa-tăng* mỗi người đứng một bên mà lắng nghe. Hễ ai không thuộc câu thần-chú ấy tức là loài yêu-quái, phỏng có khó gì!

Tôn-hành giả nói:

— Phải đấy!

Nói xong, liền chạy đến bảo *Tam-tạng* rằng:

— Sư-phụ thử đọc câu thần chú mà làm cho tôi đau đầu đi.

Tam-tạng thật đọc câu thần-chú, *Tôn-hành-giả* lại đau đầu nhức óc như trước; còn *Tam tạng* giả (tức là loài yêu quái biến hình) thì dẫu không biết câu thần-chú thế nào, nhưng cũng giả-cách lắp-bắp trong miệng mà đọc lầm-nhầm. *Tôn hành-giả* không hiểu chi cả.

Chư-bát-giới nghe biết, tức thì giơ cái vồ-cào, toan bổ vào đầu loài yêu-quái. Loài yêu-quái lại hóa phép cưỡi mây chạy trốn. *Chư bát-giới* quát to một tiếng, rồi cưỡi mây đuổi theo. *Sa tăng* thấy vậy, cũng bỏ *Tam-tạng* ở đấy mà cầm ngọn bảo-trượng cưỡi mây đi giúp *Chư bát-giới*. Hai người đánh hai bên.

Tôn hành-giả cười mà bảo rằng:

— Bây giờ ta đối-diện mà đánh nhau với hắn thì không khéo hắn lại chạy trốn, âu là để ta nhảy cao lên một từng mà nện mà giáng cho hắn mấy gậy.

(Còn nữa)

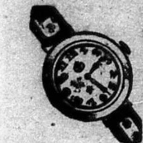

ĐỒNG-HỒ
ĐEO TAY
BỌC VÀNG
Máy mỏ neo,
15 chân-kính
Mặt và kim
có chất dạ-quang
BẢO-HÀNH 20 NĂM
Giá........ 11 $ 50
Bán tại hiệu :
A. PERROUD (Nhà xanh)
39, Phố Paul Bert, — HANOI
3011

Cải-lương Hí-viện

RẠP HÁT MỚI
67, Phố Hàng Bạc, Hanoi

Thu nửa tiền

Tối thứ bảy 4 Juin 1927
TRẬN CƯỜI
KHÔN CÓ GIỐNG
Chèo cải-lương

Trận cười này có ý nghĩa khuyên giới và bổ ích cho gia-đình giáo-dục.

Tối chủ-nhật và tối thứ hai
5, 6 Juin 1927
CHO THUÊ RẠP HÁT
để hội Văn-Hoa hát lấy tiền làm phúc

Xin các ông các bà hội-viên hội Cải-lương Hí-viện muốn đến xem cũng phải lấy vé.

Tối thứ ba 7 Juin 1927
Chèo cải-lương
TÁI-SINH-DUYÊN
(Hồi thứ I)

Tối thứ tư 8 Juin 1927
TÁI-SINH DUYÊN
(Hồi thứ II)

Tối thứ năm 9 Juin 1927
☞ TÁI SINH DUYÊN
(Hồi thứ III)
Soạn giả : Nguyễn-đình-Nghị
Hồi này mới soạn xong, diễn lần thứ nhất.

Lại mới sang !

Gương Hongkong bằng sắt có vong đồng Gương Hongkong toàn bằng đồng, cột vuông, cột tròn, có nhiều kiểu mới rất nhã.

Các kiểu gương soi và các thứ khung trạm tối mới.

Gương soi chém cạnh có thứ to đến 1 thước tây.

Hiệu Trinh-Xuân-Nghĩa
Số bảy, phố hàng Gai, Hanoi

NHÀ BA-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Trong những độ trời nóng, thời tiết thay đổi, thường gây nên bệnh ghip.

Mắc bệnh ghip, thường sốt hạ, nhức đầu, đau ở khớp xương.

Muốn trị bệnh ghip, chỉ có một thứ thuốc, là

Cachets du Docteur Rasori

0$60 một ống sáu cachets

正號金泰獅子
名茶

KAM-TAI
Marchand de thé de Chine

Bản-hiệu mới có các thứ chè Chính-sơn và đầu-xuân mới sang như sau này : Chè Kim-thái, chè Công-thái, chè Lâm-mậu, chè Như-ý, chè Tam-hỷ, chè Ngũ-phúc, chè Long-thái, chè Thiên-thái, chè Tam-nguyên, chè Minh-thái, chè Kim mậu, chè Tân-thái, và chè Tô-huỳnh hoa nhài, vân vân, giá bán phải chăng, hàng nào tiền ấy để các ngài mua khỏi phải mặc cả. Khi liệt-quý mua nên nhận kỹ hiệu con Sư-tử ấy là thực chè của bản-hiệu tự chế, và các ngài mua bất-luận ít nhiều chúng tôi xin hoan-nghênh vừa ý.

KIM-THÁI
N° 3, Rue des Cantonnais
HANOI

Furan **HẠ GIÁ!!! HẠ GIÁ!!!** Perveneche

đến 30 % kể từ ngày 1er JUIN cho đến 1er JUILLET

Chớ bao giờ mua một cái xe-đạp rẻ quá, vì chắc là xe hạng xấu. Nhưng một cái xe hiệu thượng hạng thì lại đắt quá, vì chỉ một cái tên hiệu đã đắt hơn cái xe-đạp rồi (Peugeot từ 72$ đến 78$. Terrot từ 6-$ đến 75, Alcyon từ 66$ đến 72$, Diamant từ 64$ đến 70$.) Vậy nên mua một cái xe Furan là xe hiệu thượng-hạng, và là hiệu cũ nhất (năm 1883) và bán theo giá đại quảng-cáo hàng, thì là một cái xe đạp hiệu thượng hạng bán rẻ nhất Đông-dương (Furan touriste chỉ có 39$ và S. A. F. g and luxe 40$).

XE ĐẠP PERVENCHE	Men đen, đỏ và xanh, jantes demi-nickel, guidon kiểu Anh, pompe, sacoche, timbre, carter, đảm-bảo 1 năm, có 1 frein 33$00, có 2 freins 34$00, kiểu Anh 36 00. Vàng 2 freins 33$00. Jaune demi-course.	30$00
XE ĐẠP FURAN	Đen, đỏ, xanh 1 frein 36$00. Vàng demi-course.	33 00
	Đen, đỏ, xanh 2 freins 37$00. Vàng 2 freins.	36 00
	Đen, đỏ, xanh kiểu Anh, yên kiểu nặng	39 00
XE ĐẠP S. A. F. và FURAN	Đen, xanh, đại lịch-sự, 2 freins yên kiểu nặng, pédales caoutchouc, carter đại lịch-sự.	44 00
	Đại lịch-sự kiểu Anh	46 00

Lời dặn. — Ai mua một cái xe PERVENCHE hay một cái xe FURAN giả tiền ngay, hoặc lĩnh-hóa giao-ngân thì được tặng không 1 cái đèn thắp dầu giá 1$00 và mua một cái xe S. A. F. thì được tặng không một cái đèn đất đẹp đáng giá 3$50. Chỉ tặng đến ngày 1er Juillet 1927, là ngày mãn cuộc bán đại quảng-cáo.

Lời dặn quan-trọng. — Cho được bởi lòng các quí-khách, nên bản-hiệu lại thêm hẹn bán hạ giá cho đến ngày 1er Juillet. Sau ngày 1er Juillet 1927, xe Pervenche sẽ bán theo giá thường là 42$00, xe Furan 45$00, xe S. A. F. 54$00. Nên nhân dịp giá hạ về cuộc đại quảng-cáo mà mua ngay.

Còn bán chiêu hàng hạ giá trong một tháng nữa. Quí khách nên nhân giá hạ này mà mua kẻo hoài.

Monsieur DERIOLLE, 116, Avenue Grand Bouddha, Hanoi.

HIỆU KIM HOÀN 玉成

NGỌC-THANH

161, Rue des Changeurs, Hanoi
Đủ các thứ đồ vàng bạc
Gửi hàng theo lối lĩnh-hóa giao-ngân.

NHÀ BA-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Muốn chữa khỏi các bệnh về đường tiểu-tiện thì nên dùng thuốc :

ABLENNOL

là thứ thuốc chữa bệnh lậu rất thần hiệu.
Chế toàn bằng chất : Santalol
chất : Salol
và chất : Urofomine

Giá 1$20 một hộp

昌 **Hoàng Quang-Thiện** 進
BIJOUTIER
CERTIFICAT D'ART DÉCORATIF
91, Rue des Changeurs, Hanoi
Nhà làm đồ vàng, bạc rất khéo và cẩn thận.
30

KÍNH KHẢI GIẢ

Hiệu tôi có bán buôn bán lẻ các thứ bao gai, đọc xanh, đọc tím, cũ, mới, to, nhỏ, đủ các kiểu cùng là ciment bao, ciment thùng và các thứ sắt làm nhà cửa, cầu cống, vân vân. Hiệu tôi buôn bán đã lâu, giá cả các thứ hàng đều quen biết cả, vậy quí-khách ở xa cần hỏi thăm các giá hàng hoặc muốn mua bán hàng gì xin viết thư về hiệu tôi sẽ xin trả lời ngay được như ý các ngài. Nếu muốn mua hàng thì hiệu tôi xin tính giá thực hạ, đồ thứ gì hiệu tôi không sẵn thì cũng xin tìm tôi mua hộ cho được giá rẻ, và nếu muốn bán cũng xin tìm cho được giá cao mà bán hộ quí khách. Nếu ngài nào có hàng chưa bán được muốn gửi lấy tiền trước, hiệu tôi cũng có thể chiều thời giá chăm trước cho vay đến 80 phần trăm (80 %), mà lấy lãi rất nhẹ. Xin quí-khách chiếu cố, hiệu tôi lấy làm cảm tạ vô cùng.

Nay kính.
ĐỨC LONG HIỆU, Số 96, Phố [illegible]-Mây, Hanoi.

Dépuratif Ribal

Thuốc lọc huyết và tiêu độc

Thuốc này rất hiệu, rất có tiếng, nên thành ra một thứ thuốc rất quý. Dùng trị bệnh ngoài da rất hiệu.

Giá tiền : 1$30

Pommade Ribal

Làm cho đỡ đau, trừ trùng độc, làm cho lên da, dùng để trị các bệnh lở, và các bệnh ngoài da. Thuốc ấy dùng phụ vào với thuốc Dépuratif Ribal.

Giá tiền : 0$60
Bán tại hiệu Bào-chế
L. BLANC
61, phố Paul-Bert, Hanoi

Vỹ, ông Nguyễn-hữu-Lý đốc giáo trường Pháp-Việt, ông Hoàng-trọng-Đạt, đốc-giáo trường Pháp việt, ông Văn-đức-Đôr, giáo học, ông Lưu-van Mậu, đồ đốc Hộ-thành, ông Hà-Ngại tri-huyện Phù cát, ông Trần-Tích chánh tổng, ông Ng-Da phó-tổng, ông Trần-Tương cửu-phẩm, ông Ng-Nhiếp, ông Lê-Quản thất-phẩm, ông Võ-Ngưỡng lý-trưởng, ông Hữu-Lợi thất phẩm, ông Hữu-kính-Tuyển bát phẩm, ông Phạm-lương-Hàn tri huyện Phú-vang, bà Lê-thị-Ban, cô Ng-thị-Hồi tú tài tây, ông Hoàng-hữu Tố làng trung, ông Ng-Đa quản vụ thái giám, ông Thân-trọng-Nương chủ sự, ông Ng-cao-Đăng nhà nông, ông Lê-xuân-Hy cử-nhân, ông Lê-huy-Dư tú tài, ông Hoàng-hữu-Thu nghị-viên, ông Lý-v-Tiên cửu phẩm, ông Ng-hữu-Đào buôn bán, ông Phan-đức-Bàn giáo học, ông Phạm-văn-Lương thừa phái, ông Ng-sĩ-Quí cửu phẩm, ông Ng-Trác nghị viên Trung-kỳ nhân dân đại-biểu, ông Ng-đơn-Quế nghị viên Trung-kỳ nhân dân đại biểu, ông Ng-hữu-Tiến cố thông, ông Lê-duy-Chất, ông Ng-khoa-Tự thư ký ngân khố, ông Ng-phan-Quan cựu chánh-tổng, ông Trần-khắc-Thiệu trợ giáo, ông Tạ-đình-Kính thư ký thương-chánh, ông Trương-hữu-Bàn tham tá hỏa xa, ông Ng-xuân-Tuyển tham tá công chánh, ông Trần-đình-Viêm nhân dân đại biểu, ông Ng-v-Chỉn quang-lộc-tự-thiếu-khanh, ông Vương-đình-Trác, ông Ng thời-Du, ông Thái-văn-Đảo giáo học, ông Bùi-xuân-Nam hàn lâm viện kiểm tích, ông Nguyễn-đức-Chuẩn biên tu, ông Hoàng-văn-Thám cử-nhân.

(Còn nữa)

VINH

Tại Cầu Giát huyện Quỳnh-lưu. — Các ông có công tâm ở phố Cầu-Giát đã cùng nhau kẻ ít người nhiều chung góp nhau mua thuốc và rượu ngâm bài thuốc bệnh tả 23 vị, để cho làm phúc. Vậy xin mách trong hạt huyện Quỳnh, nếu nhà ai chẳng may có người nhà bị bệnh tả, nên đến nhà các ông kể dưới đây ở trong phố mà xin thuốc, không kỳ ngày đêm lúc nào các ông cũng vui lòng cho làm phúc.

Ông ký Tĩnh chủ hiệu thịt bò ; ông Trần-quang-Phúc chủ hiệu xe cao su, ông Vũ-khắc-Miện chủ hiệu bán vải buôn.

Mong rằng các nhà có hằng sản ở các nơi cũng nên sẵn có hằng tâm, gặp khi nơi mình ở, có tai vạ gớm ghê là gặp thần dịch tả, nên theo cái gương các ông ở trên, chung góp kẻ ít người nhiều, ngâm thuốc để làm phúc mà cứu vớt anh em đồng bào; như thế thực là làm được một việc phúc to, và có cái ơn to đối với xã hội vậy. Mong lắm thay.

Q. H. lại cáo

BÁI-THƯỢNG

Chết đuối. — Vừa rồi, có bé con gái M. Thao là thông ngôn tòa sứ cùng với một người chị em bạn ra sông tắm, trong khi đùa bỡn với nhau ở trên bờ chẳng may cát lở xuống, cô bé ngã thụt ngay xuống sông. Người bạn thấy vậy, cố sức cầm tay lôi lên, nhưng vì người bé sức yếu, không sao lôi lên được, thành thử con gái M. Thao bị lặn chìm ngay im xuống sông. Người bạn thấy thế bỏ chạy về, bỉm đi không dám nói chuyện với ai.

Sau có tin đồn có đứa bé con gái chết đuối, thì nhà M. Thao mới bổ đi tìm và mọi người quen biết cho đi mò tìm hộ mới vớt được xác thì đã quá rồi, không sao cứu được nữa. Tội nghiệp!

NHÀ BA-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Những người xanh bủng, huyết kém, nhất là con gái, những người đau mới khỏi, những người bị ngã nước mới khỏi nên dùng thuốc :

Peptonate de fer MONTÈS

Trước mỗi bữa cơm chính uống mấy dọi.

Giá tiền 1$00
3001

Thuoc trị chứng thổ tả

HIỆU « CÁI THÁP »

Thứ thuốc này chế ra để chuyên-trị chứng thổ tả mới mắc phải cùng là các chứng đau ở bộ máy tiêu-hóa (dạ-dày, ruột).

Thuốc ấy chế bằng các chất trị được đủ các chứng do bệnh ấy sinh ra.

Thuốc uống rất êm và trị các chứng đau trong dạ dày, trong đại tiểu tràng rất thần-hiệu. Thuốc ấy uống thì khỏi hẳn chứng buồn lợm, buồn nôn và chứng đau bụng dữ-dội trước khi và sau khi nôn.

Thuốc có chất làm cho chóng đỡ chứng đi rửa và cầm tiệt hẳn được chứng đi rửa, lại khiến cho người bệnh chóng thấy khoan-khoái trong minh và chóng lại sức.

Trong thuốc ấy lại có chất bổ tim, làm cho quả tim mạnh mẽ lên và làm cho khắp mình được phát nhiệt chóng được.

Thuốc ngọt rất dễ uống, không có cộng phạt gì cả.

Phàm những chứng đi rửa, thổ, không phải là thổ tả, cũng đều uống được cả.

Người lớn : Cứ 2 giờ uống một thìa lớn (thìa xúp) :

Trẻ con : Cứ 2 giờ uống một thìa nhỏ (thìa cà-phê).

Chỉ ở hiệu Bào-chế **CHASSAGNE, 59 phố Paul Bert, Hanoi** *có bán thuốc này mà thôi.*

菩薩牌蓮心茶

中國茶王出世

Chè Liên-tử hiệu Bồ-tát

Chè hiệu Bồ-tát, hương nhị thật thơm, xin mời Quí-khách, thử xơi qua mới biết sự thực.

Vinh-Mậu hiệu
ở Hà-nội, phố hàng Ngang, số 25
ở Nam-định, phố Khách, số 144

式兩 包庄

POSTES RECETTE AUXILIAIRE HANOI B.

Sở Bưu-điện phố hàng Bồ Hanoi

Hòm bỏ thơ của sở giây thép phố hàng bồ mỗi ngày 7 chuyến lấy thơ. Những thơ từ bỏ vào hộp ấy sẽ được đi rất nhanh chóng.

Ở đây có bán cả các thứ tem, giấy tin chỉ, nhận thơ recommandée, bán và phát những Mandat Tây và Mandat Đông-pháp.

Các ngài có cần nói điều gì xin cứ đến đấy lúc nào cũng có người chực tiếp.

Việc Nam-kỳ

SAIGON

Lại bị khám nhà. — Bữa thứ sáu ngày 27 mai vừa rồi, quan trên có hạ lệnh cho khám xét nhà ông Trần-quang-Nghiêm, nhà ông Cao-Chánh và nhà ông Cao-tá-Đề. Nghe đâu như lúc xét mấy nhà ấy chỉ kiếm được có mấy cuốn sách Trần-hữu-Độ và mấy tờ báo tây «L'âme Annamite» mà thôi.

M. Trịnh-hưng-Ngẫu bị 15 ngày tù. — Vì sự định tổ chức cuộc biểu tình để tỏ ý phản kháng cái chế độ báo giới ở xã-hội ta M. Trịnh-hưng-Ngẫu là quản lý báo la Tribune indochinoise bị bắt mới rồi thì nay được tin rằng ngày 30 mai vừa rồi tòa Tiểu hình đã họp xử phạt M. Ngẫu 15 tù.

BẾN-TRE

Cháu nội bỏ thuốc mê cho bà lấy 15 000 bạc. — Ở làng An-ngãi-trung (Bến-tre) ai còn lạ gì bà Nguyễn thị-Bườn.

Bà hôm nay vẫn được bảy chục tuổi đầu, nhà giàu có thường thường trong tủ sắt đựng ngàn này qua muôn kia luôn.

Cũng vì cớ ấy mà hôm rồi bà mới bị một lần bất tỉnh và mất cả 15.000 bạc đó.

Số là bữa rồi tên Đặng-văn-So cháu nội của bà đến thăm bà và lại có dắt theo hai người nữa. Đến nơi bà thấy vậy những ngỡ cháu nó lâu ngày về thăm nên mừng rỡ tiếp rước vui cười. Ngờ đâu khi hai tên ấy và cháu bà vừa vào nhà rồi, thì hai tên kia liền nhảy đến đè bà nằm ngay xuống một bộ ngựa gần bên, bà chưa kịp la đã bị cháu nội bà tên là Đặng văn-So nhầy đến lẹ làng chụp thuốc mê cho bà, tức thì bà bất tỉnh nhân sự nằm im, mặc tình chúng làm gì tự ý.

Đặng-văn-So bèn thừa dịp ấy mở tủ sắp lấy 15.000 đồng thẳng rẳng. Rồi đồng cùng hai tên đồng lõa ra đàng đông mất.

Tội nghiệp cho bà Nguyễn-thị-Bườn thì thôi, rạng ngày hôm sau khi tỉnh ra bà ngỡ chiêm bao, song chừng dòm lại cái tủ sắt, nhớ lại đủ các việc bà mới hay là cháu bà đã làm ra đến đời. Bà phải đi ngay lại thưa cho cò-bét hay để cò tầm dùm đứa cháu ngỗ nghịch ấy mà trị tội một phen cho biết.

Hiện giờ linh còn đang tầm nã đứa cháu « trời ơi » ấy. T. L. B.

Tại hiệu CHARMEUSE

Phố Liên-trì, số 43, HÀ-NỘI
(Cuối đường hàng Kèn, bên tay phải, sau Hội-chợ)

Mới đến : Satin may áo, Nhung làm mũi giầy đàn-bà, bí-tất hảo-hạng, mùi xoa các thứ rất đẹp, v. v.

Trong dịp tết này, có giảm giá đi 15 %, về tất cả các thứ hàng mới.

Rượu bồ-đào:

TONIQUE TONKINOIS

Có tờ chứng-chỉ ban khen của HOÀNG-THƯỢNG

Theo hình tự-nhiên in ra đây, chứ không như có mấy thợ thuốc vẽ những hình lạ, làm trò-cười cho trẻ-con và người có trí khôn thì không ai có thể tin được!

Xin [illegible] cho kĩ kẻo nhầm to!!!

• Các thứ rượu nho càng ngày càng thấy nhiều mãi ra, nhưng xét ra thì chỉ có thứ « *Tonique Tonkinois* » là có giá-trị hơn cả vì rượu ấy bao giờ làm cũng rất là cẩn-thận, đã từng được sắc chỉ của quốc-vương Đại-nam và Ai-lao ban khen.

Vậy như thế, thì các ngài cũng chỉ nên dùng thứ rượu ấy và nên nhớ kỹ lấy cái dấu hiệu của thứ rượu ấy.

Rượu này đã kê-cứu theo thầy-thuốc và tính-chất người phương Đông mà chế ra, cho nên người bản-xứ già, trẻ, đều dùng được cả! Xưa nay chưa có ai đã dùng mà chê được! *Giá bán rất rẻ : 2$25 một chai lớn; từ sáu chai giở lên sẽ trừ hoa-hồng, tùy theo nhiều ít.*

Bản-hiệu không cần phải vẽ những hình kì-dị làm lạ mắt thiên-hạ và trò-chơi cho trẻ-con, lại kể những truyện khó tin, người có kiến-thức chẳng ai tin được. Đồ vậy giá rượu lại đắt quá, mà vì đã được công-hiệu cho tính-chất người bản-xứ.

Bào-chế MONTÈS
54, Phố Tràng-tiền, 54
HANOI

Xin xem kỹ các cáo-bạch của bản-hiệu ở trong tờ báo này.

CÁC BÀ CÁC CÔ!
Có nhuộm vải hàng lụa nỉ
THÌ NHỚ KHÔNG CÓ MÓN-VỊ NÀO
tốt hay bằng thuốc hiệu
"LA MAURESQUE"
Có bán ở Hanoi:
Tại tiệm thuốc ông LAFON và LACAZE
và cùng các nhà bán thuốc-vị
Muốn có thuốc thử biết, gửi thơ cho bà
Vve C. FERCOQ, ở ASNIÈRES (Seine) France
hỏi, gửi không.

THUỐC DRAGÉES RABUTEAU
(hiệu đầu nai)

Phần nhiều người chết vì bệnh thương-hàn và bệnh ho lao, thực hai bệnh ấy đáng ghê đáng sợ, vì làm cho hao mòn nơi giống của chúng ta; ấy là bệnh hao mòn vậy. Bệnh ấy người ta thường không đề phòng mấy, khi mới phải cũng không lấy gì làm nặng, sau dần dần nó làm cho yếu các phủ tạng và làm cho giảm bớt cả chân huyết đi nữa. Nếu khi có bệnh thời-khí nào xảy ra thì người khỏe còn có thể chống lại được, chứ người đã bị bệnh hao mòn này chắc là mắc phải.

Vậy thì nên dùng thuốc *Dragées Rabuteau* (hiệu đầu nai). Dùng thuốc này thì da mất xanh, sức lực lại khỏe mạnh, công việc lại muốn làm ăn như thường, ăn uống dễ tiêu, khỏe mạnh lạ lùng.

Chỉ dùng vài lọ *Dragées Rabuteau*, thì chẳng còn sợ gì bệnh hao mòn nữa.

Ở các hàng bào-chế lớn đều có bán cả.

3045

NHÀ BA-CHUÔNG

Tức là hiệu Bào-chế MONTÈS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Bệnh đi rửa, xưng dạ dày, đau dạ dày, ăn không ngon, ngủ không yên, khó tiêu. Có thể sinh ra các bệnh khác nữa.

Muốn khỏi các bệnh ấy thì nên dùng thuốc:

Elixir Tridigestif

có các chất **Pancréatine, Diastase và Pepsine.**

Giá mỗi chai: 1$10

Có bán tại: Nhà Ba chuông, Hanoi

3001

Le PARFUM des HUMANITÉS
(Sở-Ký Thanh-Hoa)

Soạn-giả: E. VAYRAC
Dịch-giả: NGUYỄN-VĂN-VĨNH

Vừa chữ Tây và chữ Quốc-ngữ đối nhau, giá mỗi quyển . . . 2$0[illegible]
Chữ Tây riêng hoặc chữ Quốc-ngữ riêng, giá mỗi quyển . . . 1$00
Ở các tỉnh, xin đính thêm tiền cước gửi
Recommandé: [illegible]
[illegible]
BÁN TẠI [illegible]

Nhà Ba-chuông

TỨC LÀ HIỆU
BÀO-CHẾ MONTÈS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Thay huyết xấu. Trị bệnh mất máu, khi huyết suy yếu, thân thể mỏi mệt gầy còm, hay vì kém huyết sinh ra rão phổi, làm cho hay ho vặt.

ẤY LÀ:
THUỐC NƯỚC BỔ HUYẾT MÁU BÒ 1$40

3001

SUNG MÌNH
GHẺ CHỐC
ĐAU GÂN

MỤN
SANG ĐỘC
MỤN NHỌT
GÃI TRẦY DA
MỌC MỤN
LÁT
NHỨC GÂN CỐT
ĐAU LẮT LÉO
ĐAU MÌNH
ĐAU GÂN

MÁU XẤU SANH RA NHIỀU CHỨNG BỊNH

Sự đau ốm của loài người cũng bởi máu me không được tinh khiết và đầy đủ.

Bịnh đau lắt léo nó làm cho mình hại nhiều.

Như bị mụn nhọt, bịnh ngoài da, đau nhức khi nào mà cái nhân trung nó khẩn vào trong lắt léo, nó làm cho nhức nhối khó chịu, nó lại sanh ra nhiều chứng bịnh khác.

Nhiều khi trong cái bịnh đau lắt léo đó, nó sanh ra bịnh đau trĩ, mấy chứng bịnh kể trên đó thì cũng nhờ thứ thuốc: *DÉPURATIF RICHELET.*

Nó sửa máu lại thông lưu cho đều, nó cứu đã muôn người rồi được mạnh, cũng nhờ bởi thuốc: *DÉPURATIF RICHELET.*

Hễ uống nó vào sự đau nhức đều tan mất.

Mấy nhà thuốc đều có bán, chỗ trữ tại nhà thuốc chánh của ông L. Solirène ở ngang nhà hát tây, Saigon.

Nếu rồi mà hết thì gởi ngay qua hãng cái Laboratoire de L. RICHELET de Sedan, 8 Rue de Belfort, BAYONNE (Basses-Pyrénées).

GRANDS MAGASINS RÉUNIS

Phố Paul-Bert — Hanoi

Hiện nay bán đại chiêu các thứ thích thời.

Kính mắt tròn gọng đồi mồi, mặt kính các sắc		7 fr. 50
Bít tất phin và lơ, gót dầy		20 fr. 00
Áo tắm cho đàn ông, đan bằng bông đen		20 fr. 00
Áo tơi tắm vải bông trắng, không có tay		75 fr. 00
Giầy espadrille vải sắc đế kết thừng	*Một đôi:*	19 fr. 50
Giầy tennis, vải trắng đế cao-su		16 f. 50
Nước Cologne Royale Anglaise Giraud	*1/2 lít:* *Một lít:*	11 fr. 00 25 fr. 00
Nước Cologne Enneyé 70° ướp hoa	*Một lít:*	40 fr. 00
Xà-phòng cạo râu Odanil, ống bằng kim khí		3 fr. 00
Xà-phòng rửa mặt Gold Cream 3 miếng		15 fr. 00
Bột talc de Venise, rất trắng, một gói 250 gr.		2 fr. 25
Khăn túi để giữa mặt		4 fr. 50
Chemise Cellular trắng, không có cổ		30 fr. 00
Chemise Shuting blanc		48 fr. 75
Pyamas Zéphir fond couleur veste à col. bouton		50 fr. 00
Mũ gỗ nhẹ. Trên trắng, dưới xanh		60 fr. 00

INJECTION PEYRARD

Thuốc thực hiệu này chế ra đã lâu rồi và hiệu-nghiệm hơn các thứ
ĐỂ TRỊ BỊNH ĐAU-LẬU
mới bị hay là có đã lâu rồi
Trong 232 người A-Rập dùng thuốc này thì lành bịnh hết 231 người (Y theo lời phúc các lương-y ở Alger)
Bán cùng các nhà thuốc có danh.

Nhà Bản-đồ « TÂM-TÂM » Hà-nội, ở phố hàng Trống, Chủ-nhật, thứ năm nào cũng có bán từ tám giờ sáng.

RƯỢU BẠT-HÀ GET
PIPPERMINT GET
rượu này uống đã mát mẻ và mất khan tiếng.

Mal de Dos
et Troubles Urinaires

Voici des signes importants pour reconnaître la faiblesse des reins et voici le traitement qu'il est utile de suivre si vous éprouvez des douleurs aigües ou sourdes dans le dos.

De même si vous ressentez des troubles urinaires avec urines troubles, foncées ou qui déposent, n'hésitez pas à employer les Pilules Foster.

Bien des douleurs et des signes inquiétants ont disparu, grâce à elles, d'une façon rapide et définitive.

Elles sont excellentes contre la cystite, le catarrhe et l'inflammation de la vessie, l'incontinence, les envies fréquentes avec brûlures.

PILULES FOSTER
pour les Reins et la Vessie

La boîte: 7 fr. 80 — La double-boîte: 14 fr. Toutes Phies ou fco, H. Binac, pharmacien, 25, Rue Saint-Ferdinand, 25, PARIS (17e).

Cách chế-tạo tối-tân của Pháp
HOTCHKISS

Một cái kiểu độc-nhất vô-song. — 12 mã-lực. — Về đường lịch-sự và về đường cơ-khí cũng hơn các kiểu có tiếng nhất thế-giới, mà lại hơn các kiểu khác về đằng giá rẻ và về sự tinh-vi của các lối chế-tạo Pháp.

Vừa có những tính-chất hay của các kiểu xe nhỏ và các kiểu xe lớn.

ĐÓ LÀ KIỂU XE:

« LE JUSTE MILIEU »

Xưởng xe ô-tô BOBILLOT

3014

DELEULE ET DETOUILLON

76, Rue Jules-Ferry, Hanoi

Súng và thuốc đạn Hiệu « ***Verney Carron*** »

MUỐN HỎI TIN TỨC GÌ HAY GIÁ CẢ SẼ TRẢ LỜI NGAY

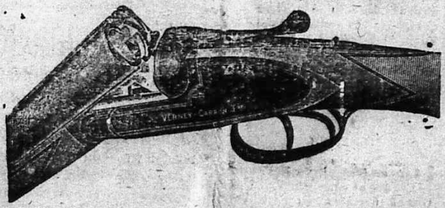

SÂM-BANH CỒ TRẮNG
Duc de Brémont

Rượu ngon

GIÁ RẺ

Bán tại: L'Union Commerciale Indochinoise et Africaine Haïphong, Hanoi, Nam-định, Bến-thủy, Thái-bình, Yunnanfou, Tourane, Huế, Qui-nhơn, Nha-trang, Đồng-hới, Thủ-xá, Saigon, Pnom-Penh.

3007

Muốn trị bệnh rôm sảy, thì dùng thuốc LE LUDOL thật là công-hiệu vô song!

Vì thuốc ấy làm cho khỏi ngứa-ngáy.

Vì thuốc ấy làm cho da để được mát mẻ dễ chịu.

Mỗi hộp: 0$80
Có cả cái chấm bột nữa
CHỈ TẠI HIỆU BÀO-CHẾ:
CHASSAGNE
Số 59, phố Paul-Bert, Hanoi
có bán thôi.

Hiệu bào-chế J. BLANC
L. BLANC kế-nghiệp

Lập từ năm 1886, ta thường gọi là hiệu thuốc Lập-Ký ở phố Tràng-tiền (Rue Paul-Bert) số 31, Hanoi-Tonkin
Giấy nói số 59

KỂ ĐẾN ĐÓ MÀ HỎI:

EUD KOLA COCA. — *Rượu bổ để cho những người ốm và đàn bà ở cữ . . . . Một litre:* **2$40**
Trước khi ăn cơm uống một cốc con.
ÉLIXIR HISTOGÉNIQUE. — *Thuốc nước. Một chai:* **1,95**
GRANULÉ HISTOGÉNIQUE. — *Thuốc hạt. Một chai:* **1,95**
Đều là thuốc trị bệnh lao, bệnh ghịp và các bệnh đau phổi rất hay, người lớn trẻ con đều dùng được cả.
SIROP D'HÉMOGLOBINE SOLUBLE. — *Thuốc trị bệnh hao mòn xanh xao rất là thần hiệu. Mỗi lần trước khi ăn cơm uống 3 hay 4 muỗng . . . . . . Một chai:* **1,95**
GOUTTES NOTAL, Circulation du Sang. — *Thuốc làm cho mạnh máu chạy đều . . . . Một chai:* **0,80**

Ai ở xa có cần hỏi gì cứ viết thơ về, bản-hiệu xin trả lời ngay
Tiền gửi hàng phần người mua phải chịu

Thuốc trị chứng thổ-tả

Nhà nào cũng phải trữ thứ thuốc này để phòng trị chứng thổ-tả.

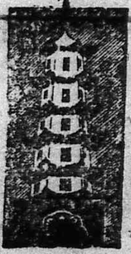

Thứ thuốc hiệu « **Cái tháp** » *này là thuốc chuyên trị chứng thổ tả thần-hiệu vô song.*

Vì thuốc ấy:
Có vị chữa cầm ngày chứng đi tả;
Có vị bổ cho quả tim được mạnh mẽ lên;
Có vị làm cho thân-thể khỏi phát lãnh;
Có vị làm cho chỉ hẳn chứng thổ.

Chỉ ở hiệu Bào-chế **CHASSAGNE** *59 phố Paul Bert Hanoi* có bán thứ thuốc trị bệnh thổ tả rất thần-hiệu ấy thôi.

Cho những người sốt rét

Người sốt thì trong người run-rét, mặt thì nóng mà mồ-hôi đầm-đìa. Nhọc-mệt không còn hơi sức nữa; đầu nặng, hoa mắt, chóng mặt chân-tay rời-rạc. Cho rằng vì đâu mà sốt mặc đầu, cũng phải nên dùng ngay:

QUINIUM LABARRAQUE

Đã được hội Hàn-lâm Y-học Paris ưng chuẩn

Là thứ rượu thuốc trừ sốt bổ nhất, mạnh nhất, vì chỉ có thứ ấy là đủ các chất có thể tiêu-hóa được trích ở trong vỏ quinquina, nên chi đâu đâu cũng dùng thay cho các thứ quinquina ngày xưa, cái sức không đủ công-hiệu. Rượu ấy chế với rượu vang cũ Malaga, nên dùng cho người sốt, người yếu, người làm việc quá, người mới phục sức, và các ông già bà cả. Rượu ấy thầy thuốc hay khuyên dùng trong khi hoặc sau khi có bệnh grippe. Con trẻ bị huyết suy, con gái rậy thì, dùng rượu này bổ lại sức-khỏe rất công-hiệu.

Bán tại các hàng bào chế tốt.
Bán buôn tại: Maison FRÈRE 89, Rue Jacob Paris (6e)

Luận